EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 21.4.2021.
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņojumu sniegšanu groza Direktīvu 2013/34/ES, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Regulu (ES) Nr. 537/2014

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nefinanšu ziņojumu sniegšanas direktīva (Direktīva 2014/95/ES, *NFRD*), ar ko groza Grāmatvedības direktīvu, tika pieņemta 2014. gadā[1]. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas *NFRD*, pirmo reizi saskaņā ar tās prasībām ziņojums bija jāsniedz 2018. gadā (par 2017. finanšu gadu).

NFRD attiecas uz lielām sabiedriskas nozīmes struktūrām, kurās vidējais darbinieku skaits pārsniedz 500, un uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas ir mātesuzņēmumi lielām grupām, kurās vidējais darbinieku skaits konsolidēti pārsniedz 500[2]. *NFRD* atbrīvo meitasuzņēmumus no ziņojumu sniegšanas pienākumiem, ja to mātesuzņēmums iesniedz ziņojumu par visu grupu, tostarp meitasuzņēmumiem. *NFRD* ziņojumu sniegšanas prasības attiecas uz aptuveni 11 700 uzņēmumiem[3].

NFRD ieviesa prasību uzņēmumiem ziņot gan par to, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē to veiktspēju, stāvokli un attīstību (virzienā "no ārpuses uz iekšpusi"), gan par to ietekmi uz cilvēkiem un vidi (virzienā "no iekšpuses uz ārpusi"). To bieži sauc par "dubulto būtiskumu".

Izpildot *NFRD* prasību, Komisija 2017. gadā publicēja nesaistošas ziņojumu sniegšanas pamatnostādnes, kas paredzētas uzņēmumiem[4]. 2019. gadā tā publicēja papildu pamatnostādnes par to, kā paziņot ar klimatu saistītu informāciju[5]. Šīs pamatnostādnes nav pietiekami uzlabojušas tās informācijas kvalitāti, ko uzņēmumi atklāj saskaņā ar *NFRD*.

Eiropas zaļajā kursā un tā 2020. gada darba programmā Eiropas Komisija apņēmās ierosināt Nefinanšu ziņojumu sniegšanas direktīvas pārskatīšanu[6]. Eiropas zaļā kursa mērķis ir līdz 2050. gadam pārveidot ES par mūsdienīgu, resursu ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām[7]. Tas atsaistīs ekonomikas izaugsmi no resursu izmantošanas un nodrošinās, ka visi ES reģioni un iedzīvotāji ir daļa no sociāli taisnīgas pārkārtošanās uz ilgtspējīgu ekonomikas sistēmu. Tā mērķis ir arī aizsargāt, saglabāt un stiprināt ES dabas kapitālu un aizsargāt iedzīvotāju veselību un labbūtību no vidiskiem apdraudējumiem un ietekmes. *NFRD* pārskatīšana veicinās mērķi veidot tādu ekonomiku, kas darbojas cilvēku labā. Tā stiprinās ES sociālo tirgus ekonomiku, palīdzot nodrošināt tās gatavību nākotnei un to, ka šī ekonomika veicina stabilitāti, darbvietas, izaugsmi un

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu.

2 Sabiedriskas nozīmes struktūras Grāmatvedības direktīvā ir definētas kā uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir reģistrēti ES regulētajos tirgos, kredītiestādes (neatkarīgi no vērtspapīru reģistrēšanas), apdrošināšanas uzņēmumi (neatkarīgi no vērtspapīru reģistrēšanas) un jebkuri citi uzņēmumi, ko par sabiedriskas nozīmes struktūrām izraudzījušās dalībvalstis.

3 Šis skaits ir noteikts saskaņā ar to, kā dalībvalstis ir transponējušas direktīvu. Ja transponēšanas veidu valstīs neņem vērā, *NFRD* attiecas uz aptuveni 2000 uzņēmumiem.

4 Komisijas Paziņojums C(2017) 4234 final.

5 Komisijas Paziņojums C(2019) 4490 final.

6 Komisijas paziņojums "Eiropas zaļais kurss", COM(2019) 640 final. Pielāgotā Komisijas darba programma 2020. gadam, COM(2020) 440 final.

7 Komisija 2020. gada 4. martā pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulu (ES) 2018/1999 (Eiropas Klimata akts) (2020/0036 (COD)), ierosinot padarīt mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti par juridiski saistošu ES.

ieguldījumus. Šie mērķi ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radīto sociālekonomisko kaitējumu un nepieciešamību pēc ilgtspējīgas, iekļaujošas un taisnīgas atveseļošanas.

Saskaņā ar Komisijas Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai ES ir veikusi vairākus pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu sektoram ir nozīmīgi uzdevumi Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanā[8]. Lai sekmīgi īstenotu Eiropas zaļo kursu un Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, ir svarīgi iegūt labākus datus no uzņēmumiem par tos apdraudošajiem ilgtspējas riskiem un par pašu uzņēmumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Paaugstinot uzņēmumu pārskatatbildību un pārredzamību attiecībā uz to ietekmi uz cilvēkiem un vidi, šis priekšlikums var arī palīdzēt stiprināt attiecības starp uzņēmējiem un sabiedrību. Tas arī radīs iespējas uzņēmumiem, ieguldītājiem, pilsoniskajai sabiedrībai un citām ieinteresētajām personām radikāli uzlabot ilgtspējas informācijas paziņošanas un izmantošanas veidu, pateicoties digitālajām tehnoloģijām. 2019. gada decembrī secinājumos par kapitāla tirgu savienību Padome uzsvēra, cik svarīga ir uzticama, salīdzināma un relevanta informācija par ilgtspējas riskiem, iespējām un ietekmi, un aicināja Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt Eiropas nefinanšu ziņojumu sniegšanas standartu[9].

2018. gada maija rezolūcijā par ilgtspējīgām finansēm Eiropas Parlaments aicināja papildus pilnveidot ziņošanas prasības saskaņā ar Nefinanšu ziņojumu sniegšanas direktīvu (*NFRD*)[10]. 2020. gada decembra rezolūcijā par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību EP atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos pārskatīt *NFRD*, aicināja paplašināt *NFRD* darbības jomu, iekļaujot tajā arī citas uzņēmumu kategorijas, un atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos izstrādāt ES nefinanšu ziņojumu sniegšanas standartus[11]. Eiropas Parlaments arī uzskatīja, ka nefinanšu informācijai, ko uzņēmumi publicējuši saskaņā ar *NFRD*, būtu jāveic obligāta revīzija.

Uzņēmumu gada pārskatos atklātās ilgtspējas informācijas galvenie lietotāji ir ieguldītāji un nevalstiskās organizācijas, sociālie partneri un citas ieinteresētās personas. Ieguldītāji, tostarp aktīvu pārvaldītāji, vēlas labāk izprast ilgtspējas problēmu radītos riskus un iespējas saviem ieguldījumiem, kā arī šo ieguldījumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Nevalstiskās organizācijas, sociālie partneri un citas ieinteresētās personas vēlas panākt, lai uzņēmumi uzņemtos lielāku atbildību par savu darbību ietekmi uz cilvēkiem un vidi.

Pašreizējais tiesiskais regulējums nenodrošina šo lietotāju vajadzību apmierināšanu informācijas jomā. Tas ir tāpēc, ka daži uzņēmumi, no kuriem lietotāji vēlas iegūt ilgtspējas informāciju, šādu informāciju nesniedz, savukārt daudzi citi, kas paziņo ilgtspējas informāciju, nesniedz visu lietotājiem relevanto informāciju. Gadījumos, kad informācija tiek sniegta, tā bieži vien nav ne pietiekami ticama, ne arī pietiekami salīdzināma starp uzņēmumiem. Lietotājiem bieži vien ir grūti atrast šo informāciju, un tikai retumis tā ir pieejama mašīnlasāmā digitālā formātā. Informācija par nemateriālajiem aktīviem, tostarp par iekšēji radītajiem nemateriālajiem aktīviem, tiek sniegta nepietiekamā apjomā, kaut arī attīstītajās ekonomikās šie nemateriālie aktīvi veido lielāko daļu privātā sektora ieguldījumu (piemēram, cilvēkkapitāls, zīmols, intelektuālais īpašums un nemateriālie aktīvi, kas saistīti ar pētniecību un izstrādi).

---

8 Komisijas paziņojums — Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana, COM(2018) 097 final.

9 Padomes secinājumi par kapitāla tirgu savienības padziļināšanu (2019. gada 5. decembris).

10 Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par ilgtspējīgām finansēm (2018/2007(INI)).

11 Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. decembra rezolūcija par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību (2020/2137(INI)).

Pēdējos gados lietotāju informācijas vajadzības ir būtiski palielinājušās, un šī tendence gandrīz noteikti turpināsies. Tam ir vairāki iemesli. Viens iemesls ir pieaugošā ieguldītāju izpratne par to, ka ilgtspējas jautājumi var apdraudēt uzņēmumu finanšu rādītājus. Otrs iemesls ir augošais ieguldījumu produktu tirgus, kas nepārprotami cenšas ievērot noteiktus ilgtspējas standartus vai sasniegt noteiktus ilgtspējas mērķus. Vēl viens iemesls ir regulējums, tostarp Ilgtspējas finanšu informācijas atklāšanas regula un Taksonomijas regula. Abas šīs regulas paredz, ka aktīvu pārvaldītājiem un finanšu konsultantiem ir jāprasa no ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem plašāka ilgtspējas informācija[12]. Visbeidzot, Covid-19 pandēmija, visticamāk, vēl vairāk paātrinās augošo pieprasījumu pēc uzņēmumu ilgtspējas informācijas, piemēram, attiecībā uz darbinieku neaizsargātību un piegādes ķēžu noturību.

Tādēļ uzņēmumu sniegtā ilgtspējas informācija arvien vairāk nesakrīt ar šīs informācijas plānoto lietotāju vajadzībām. No vienas puses, tas nozīmē, ka ieguldītāji, pieņemot lēmumus par ieguldījumiem, nespēj pietiekami ņemt vērā ar ilgtspēju saistītos riskus. Tas savukārt var radīt sistēmiskus apdraudējumus finanšu stabilitātei. No otras puses, šī nesakritība nozīmē, ka ieguldītāji nevar novirzīt finanšu resursus uzņēmumiem ar ilgtspējīgiem darījumdarbības modeļiem un darbībām. Tas savukārt apdraud Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanu. Tas arī mazina ieinteresēto personu iespējas prasīt, lai uzņēmumi uzņemas atbildību par savu ietekmi uz cilvēkiem un vidi, radot pārskatatbildības deficītu, kas var apdraudēt sociālās tirgus ekonomikas efektīvu darbību.

Pašreizējā situācija ir problemātiska arī uzņēmumiem, kuriem jāsniedz ziņojumi. Pašreizējo prasību nekonkrētība un spēkā esošo privāto standartu un sistēmu lielais skaits mazina uzņēmumu iespējas uzzināt, kāda tieši informācija tiem būtu jāsniedz. Tiem bieži vien arī pašiem rodas grūtības iegūt sev nepieciešamo informāciju no piegādātājiem, klientiem un ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem. Daudzi uzņēmumi saņem no ieinteresētajām personām pieprasījumus pēc ilgtspējas informācijas, lai papildinātu to informāciju, kas tiek sniegta, izpildot pašreizējās tiesību aktu prasības. Tas viss uzņēmumiem rada liekas izmaksas.

Tādēļ šā priekšlikuma mērķis ir uzlabot ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, radot iespējami mazākas izmaksas, lai labāk izmantotu Eiropas vienotā tirgus potenciālu veicināt pārkārtošanos uz pilnībā ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas un finanšu sistēmu saskaņā ar Eiropas zaļo kursu un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem.

Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt pietiekamu un publiski pieejamu informāciju par riskiem, ko uzņēmumiem rada ilgtspējas jautājumi, un par pašu uzņēmumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Tas nozīmē, ka uzņēmumiem, kuru ilgtspējas informācija ir nepieciešama lietotājiem, būtu jāsniedz minētā informācija un ka uzņēmumiem būtu jāpaziņo visa informācija, kuru lietotāji uzskata par relevantu. Paziņotajai informācijai vajadzētu būt salīdzināmai, ticamai un lietotājiem viegli atrodamai, kā arī izmantojamai ar digitālām tehnoloģijām. Tas nozīmē ilgtspējas informācijas statusa maiņu ar mērķi padarīt to līdzīgāku finanšu informācijas statusam.

Priekšlikums palīdzēs mazināt sistēmiskos riskus ekonomikai. Tas arī uzlabos finanšu kapitāla piesaisti uzņēmumiem un darbībām, kas risina sociālās, veselības un vides problēmas. Visbeidzot, tas palielinās uzņēmumu atbildību par ietekmi, ko tie rada uz cilvēkiem un vidi, tādējādi vairojot uzticību starp uzņēmumiem un sabiedrību.

[12] Regula (ES) 2019/2088 (Ilgtspējas finanšu informācijas atklāšanas regula) un Regula (ES) 2020/852 (Taksonomijas regula).

Priekšlikuma mērķis ir samazināt liekās izmaksas, ko uzņēmumiem rada ilgtspējas ziņojumi, un ļaut tiem efektīvi apmierināt augošo pieprasījumu pēc ilgtspējas informācijas. Tas radīs skaidrību un noteiktību par to, kāda ilgtspējas informācija jāpaziņo, un arī sagatavotājiem būs vieglāk iegūt ziņojumu sniegšanai vajadzīgo informāciju no saviem darījumdarbības partneriem (piegādātājiem, klientiem un ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem). Tam vajadzētu samazināt arī to ilgtspējas informācijas pieprasījumu skaitu, ko uzņēmumi saņem papildus informācijai, kuru tie publicē savos gada pārskatos.

Ir ieviestas vairākas svarīgas starptautiskas iniciatīvas. To mērķis ir palīdzēt nodrošināt ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu konverģenci un saskaņotību visā pasaulē. ES pilnībā atbalsta šo mērķi. No šādas konverģences un saskaņotības labumu gūs ES uzņēmumi un ieguldītāji, kas darbojas visā pasaulē. Komisija atbalsta G20 un G7 valstu, Finanšu stabilitātes padomes un citu personu iniciatīvas panākt starptautisku apņemšanos izstrādāt globālo ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu pamatkritērijus, pamatojoties uz darbu, ko veic klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa. Šajā kontekstā īpaši aktuāli ir Starptautisko finanšu pārskatu standartu fonda priekšlikumi izveidot jaunu Ilgtspējas standartu padomi, tāpat kā darbs, kuru jau paveikušas iepriekš izveidotās iniciatīvas, tostarp Globālās ziņošanas iniciatīva (*GRI*), Ilgtspējas grāmatvedības standartu padome (*SASB*), Starptautiskā integrēto pārskatu padome (*IIRC*), Klimata informācijas atklāšanas standartu padome (*CDSB*) un *CDP* (bijušais Oglekļa informācijas atklāšanas projekts). Šā priekšlikuma mērķis ir balstīties uz starptautiskajām ilgtspējas ziņojumu sniegšanas iniciatīvām un atbalstīt tās. ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti būtu jāizstrādā konstruktīvā divvirzienu sadarbībā ar vadošajām starptautiskajām iniciatīvām, un tiem pēc iespējas būtu jāatbilst šīm iniciatīvām, vienlaikus ņemot vērā Eiropas īpatnības.

Šis priekšlikums sastāv no vienas direktīvas, ar kuru groza četrus spēkā esošus tiesību aktus. Pirmkārt, tas grozīs Grāmatvedības direktīvu, pārskatot dažus izbeigšanas noteikumus un pievienojot dažus jaunus noteikumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Turklāt tas grozīs Revīzijas direktīvu un Revīzijas regulu, lai iekļautu ilgtspējas informācijas revīziju. Visbeidzot, tas grozīs Pārredzamības direktīvu, lai paplašinātu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasību darbības jomu, attiecinot tās uz uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, un lai precizētu uzraudzības režīmu minēto uzņēmumu ilgtspējas ziņojumu sniegšanai.

- **Atbilstība spēkā esošajām politikas normām šajā politikas jomā**

NFRD, tāpat kā Ilgtspējas finanšu informācijas atklāšanas regula (*SFDR*) un Taksonomijas regula, ir centrālā sastāvdaļa ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībās, kas ir ES ilgtspējas finanšu stratēģijas pamatā. Šā tiesiskā regulējuma mērķis ir radīt konsekventu un saskaņotu ilgtspējas informācijas plūsmu visā finanšu vērtības ķēdē.

Šis priekšlikums balstās uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām (un pārskata tās), kas noteiktas *NFRD*, lai ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības vairāk saskaņotu ar plašāku ilgtspējas finanšu tiesisko regulējumu, tostarp *SFDR* un Taksonomijas regulu, un lai izveidotu saikni ar Eiropas zaļā kursa mērķiem.

SFDR nosaka to, kā finanšu tirgus dalībniekiem (tostarp aktīvu pārvaldītājiem un finanšu konsultantiem) jāatklāj ilgtspējas informācija gala ieguldītājiem un aktīvu īpašniekiem. Lai spētu izpildīt *SFDR* prasības un līdz ar to rezultātā apmierināt arī galaieguldītāju, tostarp privātpersonu un mājsaimniecību, vajadzības, finanšu tirgus dalībniekiem ir vajadzīga atbilstoša informācija no ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem. Tādēļ šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai ieguldījumus saņemošie uzņēmumi paziņotu informāciju, kas finanšu

tirgus dalībniekiem nepieciešama, lai tie varētu izpildīt savas *SFDR* ziņojumu sniegšanas prasības.

Taksonomijas regula izveido klasifikācijas sistēmu vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskām darbībām ar mērķi palielināt ilgtspējīgus ieguldījumus un apkarot "ilgtspējīgu" finanšu produktu zaļmaldināšanu. Tā prasa, lai uzņēmumi, uz kuriem attiecas *NFRD*, atklātu dažus rādītājus par to, cik lielā mērā to darbība ir vides ziņā ilgtspējīga saskaņā ar taksonomiju. Šie informācijas atklāšanas pienākumi tiks noteikti ar atsevišķu Komisijas deleģēto aktu. Minētie rādītāji papildina informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj saskaņā ar *NFRD* kā tādu, un uzņēmumiem tie būs jāpaziņo kopā ar citu ilgtspējas informāciju, kuru pieprasa *NFRD*.

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai uzņēmumiem noteiktās ziņojumu sniegšanas prasības atbilstu taksonomijai. Tas galvenokārt tiks panākts, izmantojot ierosinātos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus. Tajos tiks ņemti vērā rādītāji, kas uzņēmumiem jāatklāj par to, cik lielā mērā to darbība ir vides ziņā ilgtspējīga saskaņā ar taksonomiju, kā arī rūpīgās pārbaudes kritēriji un taksonomijas "būtiska kaitējuma nenodarīšanas" robežlielumi.

Salīdzinājumā ar *NFRD* ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām, šā priekšlikuma galvenie jaunievedumi ir:

– ziņojumu sniegšanas prasību darbības jomas paplašināšana, iekļaujot tajā citus uzņēmumus, tostarp visus lielos uzņēmumus un biržas sarakstos iekļautos uzņēmumus (izņemot biržas sarakstos iekļautos mikrouzņēmumus),

– prasība par ilgtspējas informācijas nodrošināšanu,

– prasība detalizētāk norādīt informāciju, kas uzņēmumiem būtu jāziņo, un prasība, lai tie sniedz ziņojumus saskaņā ar obligātajiem ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem,

– prasība nodrošināt, ka visa informācija tiek publicēta uzņēmumu vadības ziņojumu ietvaros un tiek atklāta digitālā, mašīnlasāmā formātā.

• **Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem**

Šis priekšlikums palīdz pabeigt kapitāla tirgu savienību, ļaujot ieguldītājiem un citām ieinteresētajām personām piekļūt salīdzināmai ilgtspējas informācijai no ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem visā ES. Kapitāla tirgu savienības rīcības plāna (COM(2020) 590 final) ietvaros Komisija iesniegs tiesību akta priekšlikumu, ar kuru izveido ES mēroga digitālās piekļuves platformu, kas paredzēta uzņēmumu publiski pieejamai finanšu un ilgtspējas informācijai (Eiropas vienotais piekļuves punkts, *ESAP*). Šis priekšlikums papildina minēto iniciatīvu, palīdzot sasniegt ES digitālā finansējuma stratēģijas (COM(2020) 591 final) mērķus, jo pieprasa, lai paziņotā ilgtspējas informācija būtu digitāli marķēta.

Šajā priekšlikumā tiek ņemta vērā Komisijas 2021. gada darba programma, jo īpaši gaidāmā iniciatīva par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību, un Eiropas zaļajā kursā paustā Komisijas apņemšanās pastiprināt vēršanos pret nepatiesiem apgalvojumiem par nekaitīgumu videi un atbalstīt uzņēmumus un citas ieinteresētās personas, kas izstrādā standartizētus paņēmienus dabas kapitāla uzskaitei ES un starptautiskā mērogā.

Šis priekšlikums ir saistāms ar Komisijas priekšlikumu par to, lai ar darba samaksas pārredzamības un izpildes mehānismu palīdzību nostiprinātu principa, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu, piemērošanu[13]. Tas ir saistāms arī ar ierosināto direktīvu par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržas sarakstos iekļauto lielo ES uzņēmumu valdēs, daloties informācijā par uzņēmumu daudzveidības politiku[14].

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 50. un 114. pants. LESD 50. pants ir juridiskais pamats tādu ES pasākumu pieņemšanai, kuru mērķis ir uzņēmumu tiesībās iekļaut tiesības veikt uzņēmējdarbību vienotajā tirgū. Tas ir juridiskais pamats arī Direktīvām 2013/34/ES, 2006/43/EK, 91/674/EEK, 86/635/EEK un daļēji arī Direktīvai 2004/109/EK. LESD 50. pants pilnvaro Eiropas Parlamentu un Padomi rīkoties, pieņemot direktīvas. Turklāt LESD 114. pants ir vispārīgs tiesību akts, kura mērķis ir izveidot vienoto tirgu vai nodrošināt tā darbību — šajā gadījumā kapitāla brīvu apriti. LESD 114. pants ir iekļauts kā juridiskais pamats arī šai direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2004/109/EK.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Grāmatvedības direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar *NFRD*, jau regulē ilgtspējas informācijas atklāšanu ES. Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti visā ES, ir nepieciešami pārredzamības noteikumi. Kopīgi noteikumi par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu un nodrošināšanu rada vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs. Būtiskās atšķirības starp dalībvalstīm prasībās par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu un nodrošināšanu rada papildu izmaksas un grūtības tiem uzņēmumiem, kas darbojas pārrobežu apstākļos. Tas kaitē vienotajam tirgum. Darbojoties vienatnē, dalībvalstis nespēj nodrošināt ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasību konsekvenci un salīdzināmību visā ES.

Turklāt vienīgi ES iejaukšanās var nodrošināt, ka noteikumi par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu ir saderīgi ar citiem ES tiesību aktiem, tostarp Ilgtspējas finanšu informācijas atklāšanas regulu un Taksonomijas regulu, kā arī ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti saskaņā ar minētajām regulām.

Par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu pieaug interese un pastiprinās regulatīvā iejaukšanās jurisdikcijās visā pasaulē. Tādēļ ES ir jāizstrādā saskaņota un visaptveroša pieeja ilgtspējas ziņojumu sniegšanai, lai tā varētu konstruktīvi sadarboties ar starptautiskiem partneriem. Salīdzinājumā ar dalībvalstu individuālo rīcību ES iejaukšanās var nodrošināt ievērojamu Eiropas ieguldījumu globālās politikas norisēs, lai labāk aizstāvētu Eiropas uzņēmumu un citu ieinteresēto personu intereses.

• Proporcionalitāte

Viens no šā priekšlikuma centrālajiem elementiem ir prasība noteiktām uzņēmumu kategorijām sniegt ziņojumus saskaņā ar obligātajiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem. Tāpat kā finanšu pārskatu gadījumā, ir nepieciešami kopīgi standarti, kas

[13] COM(2021) 93.
[14] COM(2012) 614.

nodrošinātu, ka paziņotā informācija ir salīdzināma un relevanta. Kopīgi ziņojumu sniegšanas standarti arī ievērojami atvieglos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas digitalizāciju, nodrošināšanu un izpildi.

Šis priekšlikums paredz ieviest prasību apliecināt paziņoto ilgtspējas informāciju, lai tā būtu ticama. Tas paredz arī prasību uzņēmumiem digitāli marķēt paziņoto ilgtspējas informāciju. Digitālā marķēšana ir būtiska, lai varētu izmantot digitālo tehnoloģiju sniegtās iespējas radikāli uzlabot ilgtspējas informācijas izmantošanas veidu. ES jau ir ieviesusi prasību par finanšu informācijas digitālu marķēšanu[15].

Šis priekšlikums izmanto proporcionālu pieeju, lai noteiktu, uz kuriem uzņēmumiem attieksies obligātās ziņojumu sniegšanas prasības. Tas neparedz jaunas prasības mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), izņemot tos MVU, kas iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos. Priekšlikums atbrīvo biržas sarakstos iekļautos mikrouzņēmumus no obligātās ziņojumu sniegšanas pienākumiem[16].

Komisija pieņems standartus lieliem uzņēmumiem un atsevišķus, proporcionālus standartus arī MVU. MVU standarti tiks pielāgoti minēto uzņēmumu spējām un resursiem. Lai gan regulēto tirgu sarakstos iekļautiem MVU būs jāizmanto minētie proporcionālie standarti, biržas sarakstos neiekļautie MVU — un tie ir MVU lielākā daļa — varēs izvēlēties tos piemērot brīvprātīgi.

- **Instrumenta izvēle**

Šis priekšlikums ietver direktīvu, ar ko groza Grāmatvedības direktīvas, Pārredzamības direktīvas, Revīzijas direktīvas un Revīzijas regulas noteikumus, tādējādi nodrošinot šo četru instrumentu attiecīgo noteikumu saskaņotību.

3. *EX POST* NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* novērtējumi/ spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Komisija 2021. gada aprīlī publicēja rezultātus, ko devusi atbilstības pārbaude ES regulējumam par uzņēmumu finanšu un nefinanšu ziņojumu sniegšanu, kā arī dažu *NFRD* aspektu obligātā pārskatīšana[17]. Galvenais secinājums pēc atbilstības pārbaudes un pārskatīšanas bija tāds, ka ilgtspējas informācija, kuru uzņēmumi pašlaik sniedz, neatbilst paredzamo šīs informācijas lietotāju vajadzībām un tādēļ Komisijai būtu jāierosina *NFRD*

---

15 Eiropas vienotais elektroniskais formāts (*ESEF*), kas izveidots ar Deleģēto regulu (ES) 2018/815.

16 Grāmatvedības direktīvas (2013/34/ES) 3. pantā ir definētas uzņēmumu kategorijas pēc to lieluma: 1. (..) definē "mikrouzņēmumus" kā uzņēmumus, kas bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām: a) bilances kopsumma: 350 000 EUR; b) neto apgrozījums: 700 000 EUR; c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 10. 2. Mazie uzņēmumi ir uzņēmumi, kuri bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām: a) bilances kopsumma: 4 000 000 EUR; b) neto apgrozījums: 8 000 000 EUR; c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 50. (..) 3. Vidējie uzņēmumi ir uzņēmumi, kuri nav mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi un kuri bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām: a) bilances kopsumma: 20 000 000 EUR; b) neto apgrozījums: 40 000 000 EUR; c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 250. (..).

17 [Publikāciju birojam lūgums ievietot atsauci uz Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par pārskatīšanas klauzulām Direktīvās 2013/34/ES, 2014/95/ES un 2013/50/ES un uz pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu "Atbilstības pārbaude"].

pārskatīšana. Tas atbilst šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma konstatējumiem (skatīt turpmāk).

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šā priekšlikuma saturu ir palīdzējušas veidot turpmāk minētās apspriešanas.

– Atklāta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē (no 2018. gada marta līdz jūlijam) ar mērķi sagatavot atbilstības pārbaudi ES regulējumam par uzņēmumu ziņojumu sniegšanu.

– Konkrētai mērķauditorijai paredzēta apspriešana tiešsaistē (no 2019. gada februāra līdz martam) ar mērķi palīdzēt izstrādāt pamatnostādnes par ziņojumu sniegšanu klimata jautājumos.

– Konkrētai mērķauditorijai paredzēta apspriešana tiešsaistē ar uzņēmumiem, uz kuriem attiecas *NFRD*, no 2019. gada decembra līdz 2020. gada martam — Komisijas uzdevumā to īstenoja ārējie konsultanti (*CEPS*).

– Atsauksmes tiešsaistē par Komisijas sākotnējo ietekmes novērtējumu attiecībā uz *NFRD* pārskatīšanu (no 2020. gada janvāra līdz februārim).

– Atklāta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē par *NFRD* pārskatīšanu (no 2020. gada februāra līdz jūnijam).

– Konkrētai mērķauditorijai paredzēta MVU aptauja tiešsaistē (MVU forums) par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu (no 2020. gada marta līdz maijam).

Komisija arī organizēja seminārus ar daudzu ieinteresēto personu piedalīšanos par būtiskuma jēdzienu (2019. gada novembrī) un par ilgtspējas informācijas nodrošināšanu (2020. gada decembrī), kā arī atsevišķas konsultatīvās sanāksmes ar dažādām ieinteresēto personu grupām 2020. gada maijā (ar uzņēmumiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un arodbiedrībām).

Apspriešanas laikā tika konstatētas dažas domstarpības starp ilgtspējas informācijas lietotājiem un sagatavotājiem. Lietotāji mēdza dot priekšroku detalizētām un visaptverošām ziņojumu sniegšanas prasībām. Sagatavotāji pauda bažas par šādu prasību izmaksām un bieži vien norādīja, ka labprātāk saglabātu lielu rīcības brīvību par to, ko ziņot un kā ziņot.

Tomēr atklātā sabiedriskā apspriešana par *NFRD* pārskatīšanu parādīja, ka ļoti spēcīgs ir atbalsts obligātajiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem (vairāk nekā 80 % no visiem respondentiem, tostarp 81 % respondentu, kuri bija uzņēmumi, kas sagatavo ilgtspējas ziņojumus, vai pārstāvēja tos). Daudzas ieinteresētās personas uzsvēra, ka ES, izstrādājot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, būtu jābalstās uz starptautiskajām standartu noteikšanas iniciatīvām un jāievēro to prasības. Ieinteresētās personas arī uzsvēra nepieciešamību precizēt ziņojumu sniegšanas pienākumu saskaņā ar dubultā būtiskuma perspektīvu.

Apspriešanas arī parādīja, ka pastāv stingrs atbalsts pasākumiem, kas nodrošina *NFRD* ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasību saskanību ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem, jo īpaši ar Ilgtspējas finanšu informācijas atklāšanas regulu un Taksonomijas regulu.

Ieinteresētajām personām bija visdažādākie viedokļi par to, uz kuru kategoriju uzņēmumiem būtu jāattiecina obligātās ziņojumu sniegšanas prasības. Lielākā daļa pilsoniskās sabiedrības organizāciju un arodbiedrību atbalstīja *NFRD* darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā plašu uzņēmumu loku, tostarp lielos biržas sarakstos neiekļautos uzņēmumus un MVU. Daudzas finanšu iestādes un aktīvu pārvaldītāji atbalstīja proporcionālu ziņojumu sniegšanas

prasību ieviešanu attiecībā uz MVU, jo īpaši uz biržas sarakstos iekļautiem MVU. Lielākās uzņēmēju apvienības galvenokārt iebilda pret ziņojumu sniegšanas prasību darbības jomas paplašināšanu. Organizācijas, kas pārstāv MVU, un lielākā daļa pašu MVU iebilda pret obligātu prasību noteikšanu MVU, taču joprojām bija atvērtas idejai par proporcionāliem un brīvprātīgiem standartiem, ko piemēro MVU. Dažādas ieinteresēto personu grupas ierosināja, ka ziņojumu sniegšanas prasības jāattiecina arī uz uzņēmumiem, kas nav ES uzņēmumi.

- **Ekspertu atzinumu apkopošana un izmantošana**

Sagatavojot šo priekšlikumu, Komisija ņēma vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (*EFRAG*) izveidotās darba grupas ieteikumus izpētīt iespēju izstrādāt Eiropas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus[18]. Tā arī izskatīja *EFRAG* priekšsēdētāja ieteikumus par iespējamām izmaiņām *EFRAG* pārvaldībā, ja tai uzdod šādu standartu izstrādi[19]. *EFRAG* pārvaldības modelis attiecīgi jāizmaina, pirms *EFRAG* iesniedz Komisijai jebkādus standartu projektus. Konkrētāk, līdztekus jau esošajam *EFRAG* finanšu pārskatu sniegšanas pīlāram būtu jāizveido jauns ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pīlārs. Jaunajam pīlāram ir nepieciešama stabila pārvaldības struktūra un pienācīgas procedūras, kas atbilst tā uzdevumiem standartu izstrādē. Tajā būtu jāiekļauj plašāks ieinteresēto personu loks, nevis tikai tie, kas parasti tiek iesaistīti finanšu pārskatu sniegšanā, tostarp nepieciešama valsts iestāžu, pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora ekspertu līdzsvarota pārstāvība.

Komisija nolīga konsultantus, lai apkopotu datus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tostarp par izmaksām, aptaujājot uzņēmumus, uz kuriem attiecas *NFRD*[20]. Tā arī nolīga konsultantus, lai analizētu tirgus un pašreizējo praksi attiecībā uz ilgtspējas datu, vērtējumu un pētījumu nodrošināšanu finanšu sektorā[21].

- **Ietekmes novērtējums**

Komisijas dienesti šim priekšlikumam ir izstrādājuši ietekmes novērtējumu[22]. Regulējuma kontroles padome par šā ietekmes novērtējuma projektu ir sniegusi pozitīvu atzinumu ar atrunām[23].

Ietekmes novērtējumā galvenā uzmanība tika pievērsta politikas izvēlēm trīs jomās: 1) standartizācija — vai izstrādāt ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus un pieprasīt, lai uzņēmumi tos izmanto; 2) nodrošināšana (revīzija) — vai paziņotā ilgtspējas informācija būtu jānodrošina un, ja būtu, kādā līmenī; 3) darbības joma — uz kurām uzņēmumu kategorijām būtu jāattiecina ziņojumu sniegšanas prasības.

Vēlamā politikas izvēle, kas noteikta ietekmes novērtējumā:

1) prasītu, lai visi uzņēmumi, uz kuriem attiecas darbības joma, sniedz ziņojumus saskaņā ar ES standartiem;

---

18 https://www.efrag.org/Lab2.

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf.

20 Pētījums par Nefinanšu ziņojumu sniegšanas direktīvu (*Study on the Non-Financial Reporting Directive*): https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 Pētījums par ilgtspējas vērtējumiem, datiem un pētījumiem (*Study on sustainability ratings, data and research*): https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104.

22 Publikāciju birojam lūgums ievietot saiti uz ietekmes novērtējumu SWD(2021) 150.

23 Publikāciju birojam lūgums ievietot saiti uz RKP atzinumu par ietekmes novērtējumu SWD(2021) 150.

2) prasītu, lai visi uzņēmumi, uz kuriem attiecas darbības joma, veic paziņotās ilgtspējas informācijas ierobežotu nodrošināšanu, vienlaikus paredzot iespēju vēlākā posmā pāriet uz pamatota nodrošinājuma prasību;

3) paplašinātu darbības jomu, attiecinot to uz visiem lielajiem uzņēmumiem un visiem tiem uzņēmumiem, kas iekļauti ES regulēto tirgu sarakstos, izņemot sarakstos iekļautos mikrouzņēmumus. Šī darbības joma aptvertu uzņēmumus, kas neveic uzņēmējdarbību ES, bet ir iekļauti ES regulēto tirgu sarakstos, kā arī trešo valstu uzņēmumu ES meitasuzņēmumus.

Vēlamā izvēle ir labākais kompromiss starp diviem iespējamiem rīcības veidiem. Viens no veidiem ir detalizētas un normētas ziņojumu sniegšanas prasības, stingra prasība par nodrošinājumu un plaša darbības joma — ļoti efektīva, apmierinot lietotāju vajadzības, bet dārgāka sagatavotājiem. Otrs veids ir mazāk detalizētas ziņojumu sniegšanas prasības, mazāk stingra prasība attiecībā uz nodrošināšanu un šaurāka darbības joma — tas ir mazāk efektīvs veids lietotāju vajadzību apmierināšanai, toties lētāks sagatavotājiem, vismaz īstermiņā. Mērķis ir sasniegt vislabāko rezultātu attiecībā uz mērķiem un ar tiem saistītajām izmaksām.

Vēlamā izvēle arī ļauj dalībvalstīm pilnvarot neatkarīgus nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējus, kas nav likumā noteiktie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, nodrošināt ilgtspējas ziņojumus. Tas ir tādēļ, lai uzņēmumiem būtu plašāka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēju izvēle ilgtspējas ziņojumu nodrošināšanai.

Lietotāju ieguvums būs vieglāka piekļuve salīdzināmai, relevantai un ticamai ilgtspējas informācijai no lielāka uzņēmumu skaita. Tas savukārt samazinās ieguldījumu riskus finanšu sistēmā, palielinās finanšu plūsmas uz uzņēmumiem, kas pozitīvi ietekmē cilvēkus un vidi, un uzlabos uzņēmumu pārskatatbildību. Tas nodrošinās noguldītājiem un ieguldītājiem, kuri vēlas ieguldīt ilgtspējīgi, iespēju to izdarīt. Ierosinātā izvēles iespēja nodrošinātu, ka aptuveni 49 000 uzņēmumu paziņo ilgtspējas informāciju (aptverot 75 % apgrozījuma visās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību), salīdzinot ar pašreizējiem 11 600 uzņēmumu (kas aptver 47 % apgrozījuma visās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību), uz kuriem attiecas *NFRD*. Visiem lielajiem uzņēmumiem un visiem tiem uzņēmumiem, kas iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos (izņemot biržas sarakstos iekļautos mikrouzņēmumus), būtu jāpiemēro ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti un jāpieprasa paziņotās informācijas nodrošinājumi. Salīdzinājumam — pašlaik tikai aptuveni 20 % lielo uzņēmumu pilnībā piemēro visus ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus un tikai 30 % pieprasa kāda veida nodrošinājumu. Ierosinātajai izvēles iespējai netieši būs pozitīva ietekme uz pamattiesību ievērošanu, kā arī uz cilvēkiem un vidi, jo stingrākas ziņojumu sniegšanas prasības var ietekmēt korporatīvo uzvedību, to uzlabojot.

Vēlamās izvēles iespējas kopējās aplēstās izmaksas sagatavotajiem sasniedz 1,200 miljonus EUR kā vienreizējās izmaksas un 3,600 miljonus EUR kā regulārās ikgadējās izmaksas. Turklāt sagatavotājiem radīsies izmaksas, izpildot Taksonomijas regulas 8. pantā noteiktās ziņojumu sniegšanas prasības[24]. Ja ES nedarīs neko, ir gaidāms, ka sagatavotāju izmaksas jebkurā gadījumā ievērojami palielināsies, jo palielināsies lietotāju nekoordinēto informācijas pieprasījumu skaits, nebūs vienprātības par to, kāda tieši informācija uzņēmumiem būtu jāsniedz, lai apmierinātu lietotāju vajadzības, un radīsies pastāvīgas grūtības iegūt ilgtspējas

[24] Paredzamais šo izmaksu lielums ir iekļauts ietekmes novērtējumā par deleģēto aktu par klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās taksonomiju (C(2021)2800; ietekmes novērtējums SWD(2021) 152) — 1,200–3,700 miljoni EUR kā vienreizējās izmaksas un 600–1,500 miljoni EUR kā regulārās izmaksas katru gadu.

informāciju, kas sagatavotājiem vajadzīga no piegādātājiem, klientiem un ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem, lai viņi paši varētu sniegt savus ziņojumus. Pietiekami detalizētu datu nepieejamība neļauj aprēķināt izmaksas, kas sagatavotājiem rastos, ja nebūtu jauno noteikumu. Tomēr tiek lēsts, ka standartu izmantošana ļautu katram uzņēmumam ietaupīt 24 200–41 700 EUR gadā (aptuveni 280–490 miljonus EUR gadā pašreizējiem uzņēmumiem, uz ko attiecas *NFRD,* un 1,200–2,000 miljonus EUR gadā vēlamajā izvēlē), ja standarti pilnībā atcels nepieciešamību iesniegt papildu informācijas pieprasījumus sagatavotājiem[25].

ES uzņēmumiem var rasties lielākas ziņojumu sniegšanas izmaksas nekā uzņēmumiem, kas nav ES uzņēmumi, ja citas jurisdikcijas neizmanto pieeju, kas līdzīga šajā priekšlikumā izklāstītajai. Tas var izraisīt nevienlīdzīgu attieksmi pret ES uzņēmumiem un uzņēmumiem ārpus ES, tādējādi kaitējot vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem ES vienotajā tirgū. Lai mazinātu šo risku, priekšlikumā noteiktās ziņojumu sniegšanas prasības attiecas uz ārpus ES esošu uzņēmumu ES meitasuzņēmumiem, kā arī uz visiem ārpus ES esošiem uzņēmumiem, kuru pārvedamie vērtspapīri ir iekļauti ES regulētā tirgus biržas sarakstos.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Lai palīdzētu nodrošināt ieguldītāju aizsardzību, visiem uzņēmumiem, kas ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, principā būtu jāpiemēro vieni un tie paši informācijas atklāšanas noteikumi. Tāpēc MVU, kas ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, jāatbilst ierosinātajām jaunajām ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām[26]. Tomēr prasības attiecībā uz MVU, kas ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, tiks piemērotas tikai trīs gadus pēc to piemērošanas citiem uzņēmumiem, lai ņemtu vērā relatīvās ekonomiskās grūtības, ar kurām mazākiem uzņēmumiem jāsaskaras Covid-19 pandēmijas rezultātā. Šis pakāpeniskas ieviešanas periods arī ļaus biržas sarakstos iekļautiem MVU piemērot jaunās prasības tad, kad ilgtspējas informācijas ziņojumu sniegšanas un nodrošināšanas prakse būs sasniegusi augstāku brieduma pakāpi. Šajā priekšlikumā paredzētās informācijas atklāšanas prasības neattieksies uz MVU ar pārvedamiem vērtspapīriem, kas iekļauti MVU izaugsmes tirgos vai daudzpusējās tirdzniecības sistēmās (DTS). Turklāt proporcionalitātes apsvērumu dēļ tās neattieksies uz mikrouzņēmumiem, kas iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos.

Šis priekšlikums neprasa, lai citi MVU sniegtu ilgtspējas informāciju. Tomēr biržas sarakstos neiekļauti MVU var nolemt brīvprātīgi izmantot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, kurus Komisija pieņems kā deleģētos aktus, lai ziņojumus varētu sniegt biržas sarakstos iekļauti MVU. To mērķis ir ļaut ikvienam MVU rentablā veidā paziņot informāciju, atbildot uz daudzajiem informācijas pieprasījumiem, kurus tie saņem no citiem uzņēmumiem, ar kuriem sadarbojas, piemēram, no bankām, apdrošināšanas sabiedrībām un lielajiem korporatīvajiem klientiem, un palīdzēt noteikt ietvarus tai informācijai, ko uzņēmumi var pamatoti vēlēties saņemt no MVU savā vērtību ķēdē. Šādiem standartiem arī būtu jāpalīdz MVU piesaistīt papildu ieguldījumus un finansējumu, kā arī pilnībā piedalīties un sekmēt pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku, kas paredzēta Eiropas zaļajā kursā. MVU standarti noteiks atskaites punktu uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Korporatīvo ilgtspējas ziņojumu sniegšanas direktīva saistībā ar ilgtspējas informācijas līmeni, ko viņi var pamatoti pieprasīt no MVU piegādātājiem un klientiem savās vērtību ķēdēs.

---

25 Šo aprēķinu pamatā ir atbildes uz Ilgtspējas institūta (*ERM*) veikto aptauju pētījuma par ilgtspējas reitingiem un izpēti ietvaros (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

26 Izņemot mikrouzņēmumus, kas iekļauti biržas sarakstos.

Šis priekšlikums ir gatavs digitālai lietošanai, jo prasa uzņēmumiem digitāli marķēt paziņoto ilgtspējas informāciju saskaņā ar digitālo taksonomiju.

- **Pamattiesības**

Priekšlikums ievēro pamattiesības, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un atbilst tajā noteiktajiem principiem. Tam būs netieša pozitīva ietekme uz pamattiesībām, ņemot vērā to, ka stingrākas ziņojumu sniegšanas prasības var ietekmēt korporatīvo uzvedību, uzlabojot to. Tam būtu jāpalīdz labāk informēt uzņēmumus par pamattiesībām un pozitīvi jāietekmē veids, kā tie identificē un pārvalda pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz pamattiesībām. Tam arī būtu jāpalielina kapitāla plūsmas uz uzņēmumiem, kuri ievēro pamattiesības, un kopumā jāpadara uzņēmumi atbildīgāki par radīto ietekmi uz pamattiesībām.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums budžetu neietekmē. ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu izstrādes finansēšanas izdevumiem tiks izmantoti esošie budžeta resursi.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Lai uzraudzītu virzību uz priekšlikuma konkrēto mērķu sasniegšanu, Komisija atkarībā no finanšu resursu pieejamības izpētīs iespēju organizēt periodiskas lietotāju un sagatavotāju aptaujas.

Priekšlikumā ir iekļauta prasība, lai Komisija ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas piemērošanas sākuma ziņotu Eiropas Parlamentam un Padomei par nodrošinājuma prasību ieviešanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam tiks pievienoti tiesību aktu priekšlikumi par stingrākām nodrošinājuma prasībām (“pamatots nodrošinājums”).

Šim priekšlikumam nav nepieciešams īstenošanas plāns.

- **Paskaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Nav nepieciešami nekādi paskaidrojoši dokumenti.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Ar 1. pantu tiek grozīta Direktīva 2013/34/ES (“Grāmatvedības direktīva”).

Ar 1. panta 1. punktu tiek paplašināta Grāmatvedības direktīvas pantu darbības joma, attiecinot to uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pienākumiem, kas jāpilda kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām, kuras saskaņā ar Grāmatvedības direktīvu nav sabiedrības ar ierobežotu atbildību vai netiek atzītas par tādām, kuru atbildība ir ierobežota, tostarp kooperatīvajām bankām un savstarpējās un kooperatīvās apdrošināšanas sabiedrībām, ja vien tās atbilst attiecīgiem lieluma kritērijiem.

Ar 1. panta 2. punktu tiek definēti daži priekšlikumam nepieciešami termini. Tajā tiek ieviesti un definēti termini “ilgtspējas jautājumi” un “ilgtspējas ziņojumu sniegšana”, savukārt pašreizējie Grāmatvedības direktīvas noteikumi atsaucas uz “nefinanšu informāciju”. Tajā tiek definēti arī termini “neatkarīgs nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs” un “nemateriālie aktīvi”.

Ar 1. panta 3. punktu aizstāj Grāmatvedības direktīvas 19.a pantu, kurā noteiktas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības dažiem uzņēmumiem. Priekšlikums 19.a pantu groza šādi:

– tas izmaina tādu personu loku, uz kurām attiecas ziņojumu sniegšanas prasības, piemērojot tās arī visiem lielajiem uzņēmumiem un visiem tiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, izņemot mikrouzņēmumus. Lai mazinātu ziņošanas slogu biržas sarakstos iekļautajiem MVU, tiem saskaņā ar šo direktīvu jāsāk sniegt ziņojumus trīs gadus pēc tās piemērošanas sākuma.

– Tas paskaidro dubultā būtiskuma principu, novēršot neskaidrības par to, ka uzņēmumiem būtu jāpaziņo informācija, kas nepieciešama, lai izprastu, kā tos ietekmē ilgtspējas jautājumi, un informācija, kas vajadzīga, lai izprastu to ietekmi uz cilvēkiem un vidi.

– Tajā tiek sīkāk precizēta informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj. Salīdzinājumā ar esošajiem noteikumiem tas ievieš jaunas prasības uzņēmumiem, prasot sniegt informāciju par šo uzņēmumu stratēģiju, mērķrādītājiem, valdes un vadības pienākumiem, galvenajām nelabvēlīgajām sekām, kas saistītas ar attiecīgo uzņēmumu un tā vērtību ķēdi, nemateriālajiem aktīviem un veidu, kā tiek identificēta sniegtā informācija.

– Tajā noteikts, ka uzņēmumiem būtu jāpaziņo kvalitatīvā un kvantitatīvā informācija, nākotnes un retrospektīvā informācija, kā arī informācija, kas attiecīgā gadījumā aptver īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa laika periodu.

– Priekšlikums prasa visiem uzņēmumiem, kas ietilpst tā darbības jomā, sniegt ziņojumus saskaņā ar Eiropas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, un attiecīgiem biržas sarakstos iekļautiem MVU tas ļauj ziņot saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas īpaši paredzēti MVU.

– Tas atņem dalībvalstīm iespēju atļaut uzņēmumiem paziņot prasīto informāciju atsevišķā ziņojumā, kas nav vadības ziņojuma daļa.

– Tajā noteikts, ka atbrīvotajiem meitasuzņēmumiem ir jāpublicē mātesuzņēmuma konsolidētais vadības ziņojums, kas sniegts grupas līmenī, un savā juridiskās personas (individuālajā) vadības ziņojumā jāiekļauj atsauce uz to, ka attiecīgais uzņēmums ir atbrīvots no direktīvas prasībām.

Ar 1. panta 4. punktu Grāmatvedības direktīvā tiek ieviesti trīs jauni noteikumi — 19.b, 19.c un 19.d pants — par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem. Ar 19.b pantu Komisija tiek pilnvarota ar deleģētajiem aktiem pieņemt ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, un tas nosaka prasības šo standartu pieņemšanai. Pirmkārt, tajā ir noteikti minimālie kvalitātes kritēriji, kuri jāievēro saskaņā ar standartiem iesniegtajai informācijai. Otrkārt, tajā ir noteiktas tēmas, kas standartiem jāaptver. Treškārt, tajā ir norādīti daži instrumenti un iniciatīvas, kas Komisijai būtu īpaši jāņem vērā, lemjot par deleģēto aktu saturu, tostarp daži ES tiesību akti, un darbs, ko veic vispārējās standartu noteikšanas iniciatīvas saistībā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Šis pants arī uzdod Komisijai pieņemt pirmo standartu kopu līdz 2022. gada 31. oktobrim. Šajā standartu kopā būtu jānorāda informācija, kas uzņēmumiem būtu jāpaziņo par visiem ilgtspējas jautājumiem un visām ziņojumu sniegšanas jomām, kas uzskaitītas 19.a panta 2. punktā. Šajos deleģētajos aktos būtu jānorāda vismaz tā informācija, kas uzņēmumiem būtu jāsniedz, lai apmierinātu finanšu tirgus dalībnieku vajadzības, ievērojot Regulas (ES) 2019/2088 informācijas atklāšanas prasības. Otrā standartu kopa būtu jāpieņem līdz 2023. gada 31. oktobrim. Šajā standartu kopā būtu jānorāda papildu informācija, kas uzņēmumiem vajadzības gadījumā būtu jāsniedz par ilgtspējas jautājumiem un 19.a panta 2. punktā uzskaitītajām ziņojumu sniegšanas jomām, kā arī informācija par

nozari, kurā uzņēmums darbojas. Visbeidzot, 19.b pantā ir noteikts, ka Komisijai vismaz reizi trijos gados šie standarti jāpārskata, lai ņemtu vērā attiecīgās izmaiņas, tostarp starptautisko standartu izmaiņas. Ar 19.c pantu tiek noteikts, ka Komisijai līdz 2023. gada 31. oktobrim jāpieņem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti maziem un vidējiem uzņēmumiem. Ar 19.d pantu tiek paredzēts, ka uzņēmumiem ir jāsagatavo finanšu pārskati un vadības ziņojums vienotā elektroniskā ziņošanas formātā saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 3. pantu un jāiezīmē ilgtspējas informācija, kad un kā ir noteikts minētajā regulā[27].

Ar 1. panta 5. punktu tiek grozīts 20. pants, prasot biržas sarakstos iekļautiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šis noteikums, iekļaut atsauci uz dzimumu daudzveidības politikas aprakstā, ko piemēro attiecībā uz uzņēmuma administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām. Tas arī groza 20. pantu, atļaujot biržas sarakstos iekļautiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 20. pants, izpildīt prasības, kas noteiktas minētā punkta c), f) un g) apakšpunktā, iekļaujot nepieciešamo informāciju ilgtspējas ziņojumos[28].

Ar 1. panta 6. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 23. pants, precizējot, ka atbrīvojuma režīms attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajiem vadības ziņojumiem darbojas neatkarīgi no režīma, kas paredz atbrīvojumus attiecībā uz konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Tas nozīmē, ka uzņēmumu var atbrīvot no konsolidēto finanšu pārskatu sniegšanas prasībām, bet ne no konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām. Tā notiek gadījumos, kad uzņēmuma galvenais mātesuzņēmums gatavo konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidētos vadības ziņojumus saskaņā ar ES tiesību aktiem vai citām līdzvērtīgām prasībām, ja tā ir valsts ārpus ES, bet negatavo konsolidētos ilgtspējas ziņojumus saskaņā ar ES tiesību aktiem vai citām līdzvērtīgām prasībām, ja tā ir valsts ārpus ES.

Ar 1. panta 7. punktu tiek aizstāts Grāmatvedības direktīvas 29.a pants tā, ka visas 19.a pantā paredzētās ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības attiecīgi piemēro mātesuzņēmumiem, kuri sniedz konsolidētos pārskatus un ziņojumus par visu grupu.

Ar 1. panta 8. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 30. pants, lai to saskaņotu ar jaunajām ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām. Pirmkārt, tas tiek grozīts, pieprasot dalībvalstīm nodrošināt, ka 12 mēnešu laikā pēc bilances datuma uzņēmumi publicē savus pienācīgi apstiprinātos gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumus elektroniskā formātā, kas paredzēts jaunajā 19.d pantā. Otrkārt, tas tiek grozīts, nosakot, ka gadījumā, ja atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu sniedz neatkarīgs nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs, kas nav obligātais revidents, šo atzinumu publicē kopā ar gada finanšu pārskatiem un vadības ziņojumu. Visbeidzot, tas tiek grozīts, pieprasot dalībvalstīm nodrošināt, lai vadības ziņojumi, kas satur ilgtspējas ziņojumus, uzreiz pēc publicēšanas būtu pieejami attiecīgajam oficiāli izraudzītajam mehānismam, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/109/EK (Pārredzamības direktīva). Tajā tiek norādīts, ka gadījumos, kad uzņēmumi, kas sagatavo ilgtspējas ziņojumus, nav iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, attiecīgajam oficiāli izraudzītajam mehānismam vajadzētu būt vienam no oficiāli izraudzītajiem mehānismiem dalībvalstī, kurā atrodas attiecīgā uzņēmuma juridiskā adrese. Tas ir

[27] Iezīmēšanas valoda ir datorvaloda, kas dokumenta elementu definēšanai izmanto īpašu kodēšanas paņēmienu (“tagus”), ļaujot informāciju pasniegt tā, lai to varētu lasīt gan mašīnas, gan cilvēki.

[28] Minētā punkta c) apakšpunkts attiecas uz iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām saistībā ar finanšu pārskatu sagatavošanas procesu. Punkta f) apakšpunkts attiecas uz administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru sastāvu un darbību. Punkta g) apakšpunkts attiecas uz daudzveidības politiku, ko piemēro uzņēmuma administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām.

nepieciešams, lai uzņēmumu atklāto ilgtspējas informāciju iekļautu Eiropas vienotajā piekļuves punktā, kas tiks izveidots, kā paziņots Kapitāla tirgu savienības rīcības plāna 1. pasākumā.

Ar 1. panta 9. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 33. pants, saskaņojot uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļu kolektīvo atbildību ar pārskatītajām ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasībām. Jo īpaši tas prasa, lai administratīvās, vadības un uzraudzības struktūras nodrošina, ka attiecīgais uzņēmums sniedz ziņojumus saskaņā ar ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem un nepieciešamajā digitālajā formātā, un tas svītro atsauci uz pašlaik atļauto atsevišķo ziņojumu, ko drīkst izmantot ilgtspējas ziņojumu sniegšanai.

Ar 1. panta 10. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 34. pants par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu. Jo īpaši tas prasa, lai obligātais revidents sniedz ierobežotu nodrošinājuma garantiju attiecībā uz uzņēmuma ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tostarp par ilgtspējas ziņojumu atbilstību ziņojumu sniegšanas standartiem, par procesu, ko uzņēmums izmanto, lai identificētu informāciju, kas tiek sniegta saskaņā ar standartiem, par ilgtspējas ziņojumu iezīmēšanu un par rādītājiem, kas paziņoti saskaņā ar Taksonomijas regulas 8. pantu. Turklāt tas ļauj dalībvalstīm atļaut jebkuram neatkarīgam nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējam, kas akreditēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008, sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, pamatojoties uz ierobežotu nodrošinājuma garantiju. Tas arī prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka visām personām un uzņēmumiem, tostarp obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kuriem ir atļauts sniegt atzinumus par ilgtspējas ziņojumu nodrošināšanu, tiek izvirzītas saskanīgas prasības.

Ar 1. panta 11. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 49. pants, paredzot nosacījumus, kā pilnvarot Komisiju pieņemt deleģētos aktus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas minēti jaunajā 19.b pantā. Tas prasa, lai Komisija, izstrādājot šos aktus, ņem vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (*EFRAG*) tehniskos ieteikumus, ja tie ir sagatavoti pienācīgā un pareizā procesā, ar sabiedrības uzraudzību un pārredzamā veidā, izmantojot attiecīgo ieinteresēto personu pieredzi, un ja tiem ir pievienota izmaksu un ieguvumu analīze, kas Komisijai atvieglos standartu pieņemšanu. Šis punkts arī prasa, lai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) pirms standartu pieņemšanas sniedz atzinumu par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem. Šo atzinumu sniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums. Tas ir pietiekams termiņš, jo EVTI tiks iesaistīta *EFRAG* darbā un tādēļ tā tiks iepazīstināta ar *EFRAG* tehnisko ieteikumu saturu pirms to iesniegšanas Komisijai. Komisijai pirms standartu pieņemšanas ir jāapspriežas arī ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, Eiropas Banku iestādi (EBI), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI), Eiropas Vides aģentūru (EVA), Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (*FRA*), Eiropas Centrālo banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.

Ar 1. panta 12. punktu tiek grozīts Grāmatvedības direktīvas 51. pants, precizējot minimālos sankciju un administratīvo pasākumu veidus, kas dalībvalstīm būtu jāparedz gadījumiem, kad tiek pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē Grāmatvedības direktīvas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības.

Ar 2. pantu tiek grozīta Direktīva 2004/109/EK (Pārredzamības direktīva).

Ar 2. panta 1. punktu tiek ieviests un definēts priekšlikumam nepieciešamais termins "ilgtspējas ziņojumu sniegšana".

Ar 2. panta 2. punktu tiek grozīts Pārredzamības direktīvas 4. pants, lai ņemtu vērā ilgtspējas ziņojumu sniegšanas iekļaušanu regulētajā informācijā, kas jāsagatavo un jāpublicē saskaņā ar tās noteikumiem. Pirmkārt, tas tiek grozīts, pieprasot, lai gada finanšu pārskatā tiktu iekļauti to cilvēku apliecinājumi, kuri emitenta organizācijā ir atbildīgi par finanšu pārskatu sniegšanu, — proti, ka pēc viņu rīcībā esošās informācijas vadības ziņojums ir sagatavots saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kā prasīts Direktīvā 2013/34/ES, ja attiecināms. Prasība par ilgtspējas ziņojumu iekļaušanu vadības ziņojumā, kas izriet no grozījumiem, kuri veikti ar šo direktīvu, novērš nepieciešamību grozīt Direktīvas 2004/109/EK 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Otrkārt, atsauces uz Grāmatvedības direktīvas un Direktīvas 2006/43/EK (Revīzijas direktīva) noteikumiem tiek atjauninātas attiecībā uz prasību veikt finanšu pārskatu revīziju saskaņā ar Grāmatvedības direktīvas 34. panta 1. punktu un norādīt, vai revidents vai revīzijas uzņēmums ir konstatējis būtiskas kļūdas vadības ziņojumā, un attiecībā uz prasību atklāt revīzijas ziņojuma informāciju, tostarp atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu. Visbeidzot, atsauces uz Grāmatvedības direktīvas noteikumiem attiecībā uz vadības ziņojuma sagatavošanu tiek atjauninātas un grozītas, pieprasot ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Šie grozījumi ļauj paplašināt ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības, attiecinot tās arī uz uzņēmumiem, kas iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos, izņemot mikrouzņēmumus, tostarp ārpus ES esošus emitentus. Tie arī precizē juridiskās pilnvaras, kas ir valstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas uzraudzību.

Ar 2. panta 3. punktu tiek grozīts Pārredzamības direktīvas 23. panta 4. punkts, pilnvarojot Komisiju pieņemt pasākumus, ar kuriem izveido mehānismu, ar ko nosaka līdzvērtīgumu tiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kurus izmanto emitenti ārpus ES, un lai pieņemtu nepieciešamos lēmumus par šādu līdzvērtīgumu. Visi lēmumi par to ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus izmanto emitenti ārpus ES, būs neatkarīgi no lēmumiem par finanšu pārskatu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu.

Ar 2. panta 4. punktu Pārredzamības direktīvā tiek ieviests 28.d pants, pieprasot Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) izdot pamatnostādnes valstu kompetentajām iestādēm, lai veicinātu uzraudzību pār ilgtspējas ziņojumu sniegšanas konverģenci. EVTI regulā (Regula (ES) Nr. 1095/2010) Pārredzamības direktīva ir norādīta kā viens no Savienības leģislatīvajiem aktiem, kas nosaka EVTI darbības jomu.

Ar 3. pantu tiek grozīta Direktīva 2006/43/EK (Revīzijas direktīva).

Ar 3. panta 1. punktu tiek grozīts Revīzijas direktīvas 1. pants, minētās direktīvas priekšmets, iekļaujot tajā gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, ja to īsteno obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

Ar 3. panta 2. punktu Revīzijas direktīvas 2. pantā tiek grozītas un iekļautas dažas definīcijas, kas vajadzīgas priekšlikumam. Ar to groza "obligātā revidenta" un "revīzijas uzņēmuma" definīcijas, lai attiecīgā gadījumā ņemtu vērā viņu potenciālo darbu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā. Ar to arī ievieš un definē terminus "ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana" un "ilgtspējas ziņojumu sniegšana".

Ar 3. panta 3.–7. punktu tiek grozīts Revīzijas direktīvas 6.–11. pants, kas satur noteikumus par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu, profesionālo tālākizglītību un savstarpējo atzīšanu, lai nodrošinātu, ka obligātajiem revidentiem ir nepieciešamais teorētisko

zināšanu līmenis par tematiem, kas saistīti ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, un spēja šādas zināšanas pielietot praksē.

Ar 3. panta 7. punktu tiek grozīts 14. pants, kurā ietverti noteikumi par procedūrām, kuras kompetentajām iestādēm būtu jānosaka, lai apstiprinātu obligātos revidentus no citām dalībvalstīm. Tas tiek grozīts, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad dalībvalsts nolemj, ka pieteikuma iesniedzējam, kas vēlas saņemt apstiprinājumu, būtu jāveic kvalifikācijas pārbaude, šī pārbaude aptver arī obligātā revidenta atbilstošās zināšanas par uzņēmējas dalībvalsts normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

Ar 3. panta 8. punktu tiek ieviests 14.a pants, kurā ir iekļauta "iegūto tiesību klauzula", lai nodrošinātu, ka apstiprinātie obligātie revidenti var turpināt veikt obligātās revīzijas un var veikt ilgtspējas ziņojumu revīzijas, piemērojot grozītās tiesību aktu prasības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jau apstiprinātie obligātie revidenti iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, pamatojoties uz tālākizglītības prasību, kas noteikta Revīzijas direktīvas 13. pantā.

Ar 3. panta 9. punktu tiek grozīts 24.b pants, lai pielāgotu noteikumus par revidenta darba organizāciju, iekļaujot atsauces uz viņa darbu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā. Jo īpaši tas tiek grozīts, lai prasītu, ka galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) tiek aktīvi iesaistīts(-i) ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā; ka, nodrošinot ilgtspējas ziņojumus, obligātais revidents atvēl pietiekami daudz laika šim uzdevumam un piesaista pietiekamus resursus, lai varētu pienācīgi veikt savus pienākumus; ka klienta konta ierakstā tiek norādīta maksa par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu un ka revīzijas lietā tiek iekļauta informācija par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, ko veicis obligātais revidents.

Ar 3. panta 10. punktu tiek grozīts 25. pants, pieprasot dalībvalstīm ieviest atbilstošus noteikumus, lai novērstu to, ka maksu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu var ietekmēt vai noteikt papildu pakalpojumu sniegšana revidējamai vienībai vai ka tās pamatā ir jebkādi nosacījumi.

Ar 3. panta 11. punktu tiek iekļauts 25.b pants, lai attiecinātu Revīzijas direktīvas noteikumus par profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un profesionālā noslēpuma glabāšanu, kas tiek prasīta no finanšu pārskatu revidentiem, arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas darbu.

Ar 3. panta 12. punktu tiek iekļauts 26.a pants, uzdodot dalībvalstīm prasīt, lai revidenti pilda ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas pienākumus saskaņā ar Komisijas pieņemtajiem nodrošināšanas standartiem, un piemērot valsts nodrošināšanas standartus, procedūras vai prasības, ja vien Komisija nav pieņēmusi nodrošināšanas standartu, kas attiecas uz to pašu priekšmetu. Tas pilnvaro Komisiju ar deleģētajiem aktiem pieņemt nodrošināšanas standartus, lai izveidotu procedūras, kuras revidents īsteno nolūkā izdarīt secinājumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, tostarp par uzdevumu plānošanu, riska ņemšanu vērā un reakciju uz riskiem, un par to, kāda veida secinājumi ir iekļaujami revīzijas ziņojumā. Tas arī prasa, lai revidenti pamatotu savu atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu ar pamatotu nodrošinājuma garantiju, ja Komisija izmanto iespēju pieņemt pamatotas nodrošināšanas standartus.

Ar 3. panta 13. punktu tiek iekļauts 27.a pants, lai noteikumus par uzņēmumu grupas obligāto revīziju attiecinātu arī uz konsolidētu ilgtspējas ziņojumu nodrošināšanu, ko veic obligātais revidents.

Ar 3. panta 14. punktu tiek grozīts 28. pants, pieprasot, lai obligātajam(-iem) revidentam(-iem) vai revīzijas uzņēmumam(-iem), kas nodrošina ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, būtu pienākums iekļaut savus rezultātus revīzijas ziņojumā un sagatavot šo ziņojumu saskaņā ar prasībām par nodrošināšanas standartiem, kurus pieņēmusi ES vai attiecīgā dalībvalsts. Revīzijas ziņojumā jo īpaši būtu jānorāda gada vai konsolidētie ilgtspējas ziņojumi, kā arī datums un periods, uz kuru tie attiecas. Tajā būtu jānorāda ilgtspējas ziņojumu sniegšanas sistēma, kas izmantota to sagatavošanā. Tajā būtu jāiekļauj ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas jomas apraksts un jāidentificē nodrošināšanas standarti, saskaņā ar kuriem tika nodrošināta ilgtspējas ziņojumu sniegšana. Visbeidzot, tajā būtu jāiekļauj obligātā revidenta atzinums par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu.

Ar 3. panta 15. punktu tiek grozīts Revīzijas direktīvas 29. pants par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu kvalitātes nodrošināšanas pārskata sistēmu, lai nodrošinātu, ka ilgtspējas ziņojumu sniegšanas revīzijās notiek kvalitātes nodrošināšanas pārskatīšana un ka cilvēkiem, kuri veic kvalitātes nodrošināšanas pārskatīšanu, ir pienācīga profesionālā izglītība un atbilstoša pieredze ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā.

Ar 3. panta 16. punktu tiek iekļauts 30.g pants, lai precizētu, ka izmeklēšanas un sankciju režīms, ko piemēro obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kuri veic obligātās revīzijas, attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas revīzijām.

Ar 3. panta 17. punktu tiek iekļauts 36.a pants, lai precizētu, ka noteikumi par publisko uzraudzību un normatīvie pasākumi starp dalībvalstīm attiecībā uz obligātajām revīzijām attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

Ar 3. panta 18. punktu tiek iekļauts 38.a pants, lai precizētu, ka noteikumi par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu iecelšanu un atlaišanu attiecībā uz obligāto revīziju attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

Ar 3. panta 19. punktu tiek grozīts 39. pants, lai precizētu revīzijas komitejas pienākumus attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu. Jo īpaši revīzijas komitejai būtu jāinformē revidētās vienības administratīvā vai uzraudzības struktūra par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas rezultātiem un jāizskaidro, kā revīzijas komiteja ir veicinājusi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā. Tai būtu jāuzrauga ilgtspējas ziņojumu sniegšanas process, tostarp digitālās ziņošanas process, un process, ko uzņēmums īsteno, lai identificētu paziņoto informāciju saskaņā ar attiecīgiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, un jāiesniedz ieteikumi vai priekšlikumi tā integritātes nodrošināšanai. Tai būtu jāuzrauga uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles un riska pārvaldības sistēmu (un attiecīgā gadījumā arī iekšējo revīziju) efektivitāte attiecībā uz revidējamās vienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tostarp tās digitālo ziņojumu sniegšanu, kā prasīts grozītajā Grāmatvedības direktīvā, neskarot tās neatkarību. Visbeidzot, tai būtu jāuzrauga gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana un jāpārskata un jāuzrauga obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu neatkarība.

Ar 3. panta 20. punktu tiek grozīts 45. pants, lai prasības, kas attiecas uz ārpus ES esošo revidentu un revīzijas struktūru reģistrāciju un uzraudzību, saskaņotu ar jauno direktīvas darbības jomu, kas aptver ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

Ar 3. panta 21. punktu tiek grozīts 48.a pants, lai izvirzītu nosacījumus, ar kādiem Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas standartus saskaņā ar 26.a panta 2. punktu.

Ar 4. pantu tiek grozīta Regula (ES) Nr. 537/2014 (Revīzijas regula).

Ar 4. panta 1. punktu tiek grozīts Revīzijas regulas 5. pants, aizliedzot konsultāciju pakalpojumu sniegšanu par ilgtspējas ziņojumu sagatavošanu Revīzijas regulas 5. pantā norādītajos laika periodos, kad obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, kas veic obligātās revīzijas, īsteno arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.
Ar 4. panta 2. punktu tiek grozīts 14. pants, paredzot, ka obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem katru gadu jāinformē attiecīgā kompetentā iestāde par to, kuri ieņēmumi no tiem ieņēmumiem, kas gūti, sniedzot ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, ir radušies, nodrošinot ilgtspējas ziņojumu sniegšanu.

Direktīvas priekšlikuma 5. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm līdz 2022. gada 1. decembrim jātransponē direktīvas 1.–3. pants un jānodrošina, ka tās noteikumus piemēro uzņēmumiem attiecībā uz finanšu gadu, kas sākas 2023. gada 1. janvārī, vai 2023. kalendārajā gadā.

Direktīvas priekšlikuma 6. pantā ir noteikts Regulas (ES) Nr. 537/2014 (Revīzijas regula) grozīto noteikumu piemērošanas sākuma datums, kas ir 2023. gada 1. janvāris.

.

2021/0104 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņojumu sniegšanu groza Direktīvu 2013/34/ES, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Regulu (ES) Nr. 537/2014

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[29],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Paziņojumā par Eiropas zaļo kursu, kas tika pieņemts 2019. gada 11. decembrī[30], Eiropas Komisija apņēmās pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES noteikumus par nefinanšu ziņojumu sniegšanu[31]. Eiropas zaļais kurss ir Eiropas Savienības jaunā izaugsmes stratēģija. Tā mērķis ir līdz 2050. gadam pārveidot ES par mūsdienīgu, resursu ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām. Tā mērķis ir arī aizsargāt, saglabāt un stiprināt Savienības dabas kapitālu un aizsargāt iedzīvotāju veselību un labbūtību no vidiskiem apdraudējumiem un ietekmes. Eiropas zaļā kursa mērķis ir atsaistīt ekonomikas izaugsmi no resursu izmantošanas un nodrošināt, ka visi ES reģioni un iedzīvotāji ir daļa no sociāli taisnīgas pārkārtošanās uz ilgtspējīgu ekonomikas sistēmu. Tas sekmēs mērķi izveidot tādu ekonomiku, kas strādā cilvēku labā, nostiprinot ES sociālo tirgus ekonomiku, palīdzot nodrošināt tās gatavību nākotnei un to, ka šī ekonomika veicina stabilitāti, darbvietas, izaugsmi un ieguldījumus. Šie mērķi ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radīto sociālekonomisko kaitējumu un nepieciešamību pēc ilgtspējīgas, iekļaujošas un taisnīgas atveseļošanas. Eiropas Komisija 2020. gada 4. marta priekšlikumā par Eiropas Klimata aktu ierosināja padarīt mērķi sasniegt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam par Savienībā saistošu[32].

---

29 OV C [...], [...], [...]. lpp.

30 COM(2019) 640 final.

31 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

32 Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulu (ES) 2018/1999 (Eiropas Klimata akts) [2020/0036(COD)].

(2) Komisija paziņojumā *"Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana"* paredzēja pasākumus šādu mērķu sasniegšanai — pārorientēt kapitāla plūsmas uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, pārvaldīt finanšu riskus, kas izriet no klimata pārmaiņām, resursu noplicināšanas, vides degradācijas un sociālajām problēmām, kā arī veicināt pārredzamību un ilgtermiņa skatījumu finanšu un ekonomikas darbībā[33]. Relevantas, salīdzināmas un ticamas uzņēmumu ilgtspējas informācijas atklāšana ir šo mērķu sasniegšanas priekšnoteikums. Eiropas Parlaments un Padome, īstenojot Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, pieņēma vairākus leģislatīvos aktus. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088[34] nosaka, kā finanšu tirgus dalībnieki un finanšu konsultanti atklāj ilgtspējas informāciju galaieguldītājiem un aktīvu īpašniekiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852[35] izveido vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācijas sistēmu ar mērķi palielināt ilgtspējīgus ieguldījumus un apkarot tādu finanšu produktu zaļmaldināšanu, par kuriem nepamatoti apgalvo, ka tie ir ilgtspējīgi. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2089[36], ko papildina Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2020/1816[37], (ES) 2020/1817[38] un (ES) 2020/1818[39], ievieš vidiskās, sociālās un pārvaldības (*ESG*) informācijas atklāšanas prasības etalonu administratoriem un minimālos standartus, kas paredzēti, lai izstrādātu ES klimata pārejas etalonus un ES Parīzes nolīgumam pielāgotos etalonus. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013[40] ir noteikts, ka lielām iestādēm, kas ir emitējušas vērtspapīrus, kuri ir atļauti tirdzniecībai regulētā tirgū, ir jāsniedz informācija par *ESG* riskiem, sākot no 2022. gada 28. jūnija. Jaunais ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālais regulējums, kas noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/2033[41] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2034[42], satur

---

33 COM(2018) 97 final.

34 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

35 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

36 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2089 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1011 attiecībā uz ES klimata pārejas etaloniem, Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem un ar ilgtspēju saistītu informācijas atklāšanu attiecībā uz etaloniem (OV L 317, 9.12.2019., 17. lpp.).

37 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).

38 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).

39 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).

40 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

41 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).

42 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

noteikumus par *ESG* risku dimensijas ieviešanu kompetento iestāžu īstenotajā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā (*SREP*), un tajā ir iekļautas tādas *ESG* risku informācijas atklāšanas prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas piemērojamas no 2022. gada 26. decembra. Komisija savā Darba programmā 2021. gadam ir iekļāvusi arī priekšlikumu par Eiropas zaļo obligāciju standartu, turpinot to, kas paredzēts Rīcības plānā ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai.

(3) Padome 2019. gada 5. decembrī secinājumos par kapitāla tirgu savienības padziļināšanu uzsvēra, cik svarīga ir ticama, salīdzināma un relevanta informācija par ilgtspējas riskiem, iespējām un ietekmi, un aicināja Komisiju izvērtēt iespēju izstrādāt Eiropas nefinanšu ziņojumu sniegšanas standartu.

(4) Eiropas Parlaments 2018. gada 29. maija rezolūcijā par ilgtspējīgām finansēm[43] aicināja turpmāk pilnveidot nefinanšu ziņojumu sniegšanas prasības Direktīvas 2013/34/ES ietvaros. Eiropas Parlaments 2020. gada 17. decembra rezolūcijā par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību[44] atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos pārskatīt Direktīvu 2013/34/ES un apliecināja nepieciešamību izveidot visaptverošu Savienības nefinanšu ziņojumu sniegšanas sistēmu, kas saturēs obligātus Savienības nefinanšu ziņojumu sniegšanas standartus. Eiropas Parlaments aicināja paplašināt ziņojumu sniegšanas prasību darbības jomu, iekļaujot tajā uzņēmumu papildu kategorijas, un ieviest revīzijas prasību.

(5) ANO Ģenerālā asambleja 2015. gada 25. septembrī pieņēma jaunu globālu ietvaru ilgtspējīgai attīstībai — Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam (“2030. gada programma”). 2030. gada programmas pamatā ir ilgtspējīgas attīstības mērķi, un tā aptver trīs ilgtspējas dimensijas — ekonomisko, sociālo un vides. Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojums “Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei” sasaistīja ilgtspējīgas attīstības mērķus ar Savienības politikas sistēmu, lai nodrošinātu, ka visās Savienības rīcībās un politikas iniciatīvās gan Savienībā, gan ārpus tās šie mērķi jau sākotnēji tiek ņemti vērā[45]. Padome 2017. gada 20. jūnija secinājumos apstiprināja Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos īstenot 2030. gada programmu pilnībā, saskaņoti, visaptveroši, integrēti un efektīvi, ciešā sadarbībā ar partneriem un citām ieinteresētajām personām[46].

(6) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/95/ES[47] tika grozīta Direktīva 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu informācijas atklāšanu. Ar Direktīvu 2014/95/ES tika ieviesta prasība uzņēmumiem sniegt ziņojumus vismaz par vides, sociālajiem un darbinieku jautājumiem, cilvēktiesību ievērošanu, kā arī pretkorupcijas un kukuļošanas jautājumiem. Attiecībā uz šīm tēmām Direktīvā 2014/95/ES uzņēmumiem tika prasīts atklāt informāciju šādās ziņojumu sniegšanas jomās — darījumdarbības modelis, rīcībpolitikas (tostarp veiktie pienācīgas rūpības procesi), minēto rīcībpolitiku rezultāti, riski un riska pārvaldība, kā arī darījumdarbībai relevantie rezultātu pamatrādītāji.

---

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

45 COM(2016) 739 final.

46 Padomes secinājumi “Ilgtspējīga Eiropas nākotne: ES reakcija uz Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam”, 2017. gada 20. jūnijs.

47 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.).

(7) Daudzas ieinteresētās personas uzskata, ka termins "nefinanšu" ir neprecīzs, jo īpaši tāpēc, ka tas nozīmē — attiecīgajai informācijai nav finansiālas nozīmes. Tomēr aizvien biežāk attiecīgajai informācijai ir finansiāla nozīme. Daudzas organizācijas, iniciatīvas un speciālisti šajā jomā atsaucas uz "ilgtspējas" informāciju. Tādēļ pareizāk ir termina "nefinanšu informācija" vietā lietot terminu "ilgtspējas informācija". Tādēļ Direktīva 2013/34/ES būtu jāgroza, lai ņemtu vērā šīs izmaiņas terminoloģijā.

(8) Galvenie labuma guvēji no labākas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas, ko veic uzņēmumi, ir individuāli iedzīvotāji un noguldītāji. Noguldītājiem, kuri vēlas ieguldīt ilgtspējīgi, būs iespēja to darīt, savukārt iedzīvotājiem kopumā vajadzētu gūt labumu no stabilas, ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomikas sistēmas. Lai saņemtu šos ieguvumus, ilgtspējas informācijai, kas tiek atklāta uzņēmumu gada pārskatos, vispirms ir jāsasniedz divas primārās grupas ("lietotāji"). Pirmā lietotāju grupa sastāv no ieguldītājiem, tostarp aktīvu pārvaldītājiem, kuri vēlas labāk izprast riskus un iespējas, ko ilgtspējas jautājumi rada viņu ieguldījumiem, un šo ieguldījumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Otro lietotāju grupu veido organizācijas, tostarp nevalstiskās organizācijas un sociālie partneri, kas vēlas atvieglot uzņēmumu saukšanu pie atbildības par ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Arī citas ieinteresētās personas var izmantot ilgtspējas informāciju, kas tiek atklāta gada pārskatos. Uzņēmumu darījumdarbības partneri, tostarp klienti, var izmantot šo informāciju, lai izprastu ilgtspējas riskus un ietekmi un, ja nepieciešams, ziņotu par to savās vērtību ķēdēs. Politikas veidotāji un vides aģentūras var izmantot šo informāciju, jo īpaši apkopotā veidā, lai uzraudzītu vides un sociālās tendences, veicinātu vides kontu izveidi un informētu publiskās politikas izstrādātājus. Tikai daži iedzīvotāji un patērētāji tiešā veidā meklē uzņēmuma ziņojumus, taču viņi šo informāciju var izmantot arī netieši, piemēram, izskatot finanšu konsultantu vai nevalstisko organizāciju ieteikumus vai atzinumus. Daudzi ieguldītāji un aktīvu pārvaldītāji ilgtspējas informāciju iegādājas no trešo personu datu pakalpojumu sniedzējiem, kuri vāc informāciju no dažādiem avotiem, tostarp no publiski pieejamiem korporatīvajiem ziņojumiem.

(9) Pēdējos gados ir ļoti būtiski pieaudzis pieprasījums pēc korporatīvās ilgtspējas informācijas, jo īpaši ieguldītāju aprindās. Minēto pieprasījuma pieaugumu nosaka uzņēmumu risku mainīgais raksturs un ieguldītāju pieaugošā izpratne par šo risku finansiālajām sekām. Tas jo īpaši attiecas uz finanšu riskiem, kas saistīti ar klimatu. Tāpat pieaug izpratne par riskiem uzņēmumiem un ieguldījumiem, ko rada citas vides problēmas, kā arī sociālie jautājumi, tostarp veselības jomā. Ilgtspējas informācijas pieprasījuma pieaugumu veicina arī tādu ieguldījumu produktu apjoma pieaugums, kuri nepārprotami cenšas izpildīt noteiktus ilgtspējas standartus vai sasniegt noteiktus ilgtspējas mērķus. Daļēji šis pieaugums loģiski izriet no iepriekš pieņemtajiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši no Regulas (ES) 2019/2088 un Regulas (ES) 2020/852. Tāpat daļēji šis pieaugums būtu noticis jebkurā gadījumā, pateicoties strauji mainīgajai iedzīvotāju informētībai, patērētāju vēlmēm un tirgus praksei. Covid-19 pandēmija vēl vairāk paātrinās lietotāju informācijas vajadzību pieaugumu, jo īpaši tāpēc, ka tā ir atklājusi darbinieku un uzņēmumu vērtību ķēžu neaizsargātību. Informācija par ietekmi uz vidi ir relevanta arī saistībā ar turpmāko pandēmiju mazināšanu, jo cilvēka izraisītie ekosistēmu traucējumi arvien biežāk tiek saistīti ar slimību rašanos un izplatīšanos.

(10) Uzņēmumi paši var gūt labumu no augstas kvalitātes ziņojumu sniegšanas par ilgtspējas jautājumiem. Tādu ieguldījumu produktu skaita pieaugums, kuru nolūks ir sasniegt ilgtspējas mērķus, nozīmē, ka pareiza ilgtspējas ziņojumu sniegšana var uzlabot uzņēmuma piekļuvi finanšu kapitālam. Ilgtspējas ziņojumu sniegšana var

palīdzēt uzņēmumiem identificēt un pārvaldīt savus riskus un iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem. Tā var radīt pamatu labākam dialogam un saziņai starp uzņēmumiem un ieinteresētajām personām, kā arī palīdzēt uzņēmumiem uzlabot reputāciju.

(11) Ziņojumā par Nefinanšu ziņojumu sniegšanas direktīvas (Direktīva 2014/95/ES) pārskatīšanas klauzulu un to papildinošajā korporatīvo ziņojumu atbilstības pārbaudē tika konstatētas problēmas saistībā ar minētās direktīvas efektivitāti[48]. Ir nozīmīgi pierādījumi tam, ka daudzi uzņēmumi neizpauž būtisku informāciju par visām galvenajām ar ilgtspēju saistītajām tēmām. Ziņojumā kā būtiska problēma tika norādīta arī ilgtspējas informācijas ierobežotā salīdzināmība un ticamība. Turklāt daudziem uzņēmumiem, no kuriem lietotājiem ir nepieciešama ilgtspējas informācija, nav pienākuma paziņot šādu informāciju.

(12) Ja netiks veikti politikas pasākumi, paredzams, ka palielināsies plaisa starp lietotāju informācijas vajadzībām un uzņēmumu sniegto ilgtspējas informāciju. Šai plaisai ir būtiskas negatīvas sekas. Ieguldītāji, pieņemot lēmumus par ieguldījumiem, nespēj pietiekami ņemt vērā ar ilgtspēju saistītos riskus un iespējas. Uzkrājoties vairākiem ieguldījumu lēmumiem, kuros nav pietiekami ņemti vērā ar ilgtspēju saistīti riski, var rasties sistēmiski riski, kas apdraudēs finanšu stabilitāti. Eiropas Centrālā banka un starptautiskās organizācijas, piemēram, Finanšu stabilitātes padome, ir vērsušas uzmanību uz šiem sistēmiskajiem riskiem, īpaši klimata jomā. Ieguldītāji arī mazāk spēj novirzīt finanšu resursus uzņēmumiem un saimnieciskām darbībām, kas risina un nepadziļina sociālās un vides problēmas, un tas apdraud Eiropas zaļā kursa un Rīcības plāna ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai mērķus. Nevalstiskās organizācijas, sociālie partneri, kopienas, kuras ietekmē uzņēmumu darbība, un citas ieinteresētās personas mazāk spēj saukt uzņēmumus pie atbildības par to ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Tas rada atbildības deficītu un var veicināt iedzīvotāju mazāku uzticēšanos uzņēmumiem, un tas savukārt var negatīvi ietekmēt efektīvu sociālās tirgus ekonomikas darbību. Tādu vispārpieņemtu rādītāju un metožu trūkums, kas paredzēti, lai mērītu, novērtētu un pārvaldītu ar ilgtspēju saistītus riskus, arī rada šķēršļus uzņēmumu centieniem nodrošināt darījumdarbības modeļu un darbību ilgtspēju.

(13) Ziņojumā par Direktīvas 2014/95/ES pārskatīšanas klauzulu un to papildinošajā korporatīvās ziņojumu sniegšanas atbilstības pārbaudē tika konstatēts arī ievērojams informācijas pieprasījumu skaita pieaugums uzņēmumiem saistībā ar ilgtspējas jautājumiem, cenšoties mazināt pašreizējo informācijas plaisu. Turklāt pašreizējās vēlmes, lai uzņēmumi izmanto dažādas sistēmas un standartus, visticamāk, turpināsies un var pat pastiprināties, jo ilgtspējas informācijas vērtība turpina pieaugt. Ja netiks veiktas politikas darbības, kuru mērķis ir panākt vienprātību par informāciju, kas uzņēmumiem būtu jāziņo, ievērojami palielināsies izmaksas un slogs ziņojošajiem uzņēmumiem un šādas informācijas lietotājiem.

(14) Pieaugošā plaisa starp lietotāju informācijas vajadzībām un uzņēmumu pašreizējo ziņojumu sniegšanas praksi palielina iespēju, ka atsevišķas dalībvalstis ieviesīs arvien atšķirīgākus valsts noteikumus vai standartus. Atšķirīgas ziņojumu sniegšanas prasības dažādās dalībvalstīs radītu papildu izmaksas un sarežģījumus uzņēmumiem, kuri

[48] Publikāciju birojam lūgums ievietot atsauci uz Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par pārskatīšanas klauzulām Direktīvās 2013/34/ES, 2014/95/ES un 2013/50/ES un uz pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu "Atbilstības pārbaude".

darbojas pāri robežām, tādējādi graujot vienoto tirgu un apdraudot tiesības veikt uzņēmējdarbību un izmantot kapitāla brīvu apriti visā Savienībā. Šīs atšķirīgās ziņojumu sniegšanas prasības arī padara paziņoto informāciju mazāk salīdzināmu pāri robežām, tādējādi graujot kapitāla tirgu savienību.

(15) Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pants attiecas uz lieliem uzņēmumiem, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kurās vidējais darbinieku skaits pārsniedz 500, un attiecīgi uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas ir mātesuzņēmumi lielām grupām, kurās vidējais darbinieku skaits konsolidēti pārsniedz 500. Ņemot vērā augošās lietotāju vajadzības pēc ilgtspējas informācijas, būtu jāpieprasa, lai šādu informāciju sniedz arī citu kategoriju uzņēmumi. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt, lai visi lielie uzņēmumi un visi regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautie uzņēmumi, izņemot mikrouzņēmumus, sniegtu detalizētu ilgtspējas informāciju. Turklāt visiem uzņēmumiem, kas ir lielu grupu mātesuzņēmumi, grupas līmenī būtu jāsagatavo ilgtspējas ziņojumi.

(16) Prasība, ka arī lieliem biržas sarakstos neiekļautiem uzņēmumiem būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, galvenokārt izriet no bažām par šādu uzņēmumu ietekmi un pārskatatbildību, tostarp vērtību ķēdēs. Šajā aspektā visiem lielajiem uzņēmumiem būtu jāpiemēro vienādas prasības publiskot ilgtspējas informāciju. Turklāt arī finanšu tirgus dalībniekiem ir nepieciešama minētā informācija no lielajiem biržas sarakstos neiekļautajiem uzņēmumiem.

(17) Prasība, ka uzņēmumiem, kuri nav dibināti Savienībā, bet kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, arī būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, atbilst finanšu tirgus dalībnieku vajadzībām pēc informācijas no šādiem uzņēmumiem ar mērķi izprast ieguldījumu riskus un ietekmi, kā arī izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās informācijas atklāšanas prasības.

(18) Ņemot vērā ar ilgtspēju saistīto risku pieaugošo nozīmi un to, ka regulētos tirgos biržas sarakstos iekļautie mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) veido ievērojamu daļu no visiem šajos sarakstos iekļautajiem uzņēmumiem Savienībā, un lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību, ir lietderīgi pieprasīt, lai arī šie MVU atklātu informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Šīs prasības ieviešana palīdzēs nodrošināt, ka finanšu tirgus dalībnieki savos ieguldījumu portfeļos varēs iekļaut mazākus biržas sarakstos iekļautus uzņēmumus, pamatojoties uz to, ka tie paziņo finanšu tirgus dalībniekiem nepieciešamo ilgtspējas informāciju. Tādēļ tā palīdzēs aizsargāt un uzlabot mazāku biržas sarakstos iekļautu uzņēmumu piekļuvi finanšu kapitālam un izvairīties no šādu uzņēmumu diskriminācijas no finanšu tirgus dalībnieku puses. Šīs prasības ieviešana ir nepieciešama arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir informācija, kas nepieciešama no ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem, un lai viņi varētu izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās prasības attiecībā uz ilgtspējas informācijas atklāšanu. Regulētos tirgos biržas sarakstos iekļautiem MVU tomēr būtu jānodrošina pietiekami daudz laika, lai sagatavotos piemērot prasību par ilgtspējas informācijas sniegšanu, ņemot vērā to mazo izmēru un ierobežotākos resursus, kā arī ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radītos sarežģītos ekonomiskos apstākļus. Tiem arī būtu jāparedz iespēja sniegt šos ziņojumus saskaņā ar standartiem, kas ir samērīgi ar MVU spējām un resursiem. Biržas sarakstos neiekļautie MVU arī var brīvprātīgi izlemt piemērot šos samērīgos standartus. MVU standarti noteiks atskaites punktu uzņēmumiem, uz kuriem attiecas direktīva, saistībā ar ilgtspējas informācijas līmeni, ko viņi var pamatoti pieprasīt no MVU piegādātājiem un klientiem savās vērtību ķēdēs.

(19) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK[49] attiecas uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos. Lai nodrošinātu, ka uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, tostarp uz trešo valstu emitentiem, attiecas vienas un tās pašas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības, Direktīvā 2004/109/EK būtu jāiekļauj nepieciešamās savstarpējās atsauces uz visām prasībām par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu gada finanšu pārskatā.

(20) Ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu Komisija tiek pilnvarota pieņemt pasākumus, ar kuriem izveido mehānismu, ar ko nosaka tās informācijas līdzvērtīgumu, kuru prasa saskaņā ar direktīvu, un attiecīgi izveido vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem. Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešā daļa arī pilnvaro Komisiju pieņemt vajadzīgos lēmumus attiecībā uz to grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu, ko izmanto trešo valstu emitenti. Lai atspoguļotu ilgtspējas prasību iekļaušanu Direktīvā 2004/109/EK, Komisija būtu jāpilnvaro izveidot mehānismu, ar ko nosaka to ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti. Tā paša iemesla dēļ Komisija arī būtu jāpilnvaro pieņemt vajadzīgos lēmumus par to ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus izmanto trešo valstu emitenti. Šie grozījumi nodrošinās saskanīgus līdzvērtīguma režīmus attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pienākumiem un finanšu pārskatu sniegšanas pienākumiem saistībā ar gada finanšu pārskatu.

(21) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 3. punkts un 29.a panta 3. punkts šobrīd atbrīvo visus meitasuzņēmumus no pienākuma paziņot nefinanšu informāciju, ja šie uzņēmumi un to meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, ar nosacījumu, ka tajā ir ietverta nepieciešamā nefinanšu informācija. Tomēr ir jānodrošina, ka ilgtspējas informācija ir viegli pieejama lietotājiem, un jānodrošina pārredzamība par to, kurš ir tas atbrīvotā meitasuzņēmuma mātesuzņēmums, kas sniedz ziņojumus konsolidētā līmenī. Tādēļ šiem meitasuzņēmumiem ir jāprasa publicēt mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu un savā vadības ziņojumā iekļaut norādi par to, ka tie ir atbrīvoti no ilgtspējas informācijas sniegšanas. Minētais atbrīvojums būtu jāpiemēro arī tad, ja mātesuzņēmums, kas sniedz ziņojumu konsolidētā līmenī, ir trešās valsts uzņēmums, kas paziņo ilgtspējas informāciju saskaņā ar šīs direktīvas prasībām vai tādā veidā, kas ir līdzvērtīgs ES ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem.

(22) Ar Direktīvas 2013/34/ES 23. pantu mātesuzņēmumi tiek atbrīvoti no pienākuma sagatavot konsolidētus finanšu pārskatus un konsolidētu vadības ziņojumu, ja šie uzņēmumi ir tāda cita mātesuzņēmuma meitasuzņēmumi, kas ievēro šo pienākumu. Tomēr būtu jāprecizē, ka atbrīvojuma režīms attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajiem vadības ziņojumiem darbojas neatkarīgi no atbrīvojumu režīma attiecībā uz konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Tādējādi uzņēmums var būt atbrīvots no pienākuma sniegt konsolidētus finanšu pārskatus, bet nebūt atbrīvots no pienākuma sniegt konsolidētus ilgtspējas ziņojumus, ja tā galvenais mātesuzņēmums sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidētos vadības ziņojumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai saskaņā ar citām līdzvērtīgām

[49] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

prasībām, ja šis uzņēmums veic uzņēmējdarbību trešā valstī, bet negatavo konsolidētos ilgtspējas ziņojumus saskaņā ar ES tiesību aktiem vai saskaņā ar citām līdzvērtīgām prasībām, ja šis uzņēmums veic uzņēmējdarbību trešā valstī.

(23) Kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām ir svarīga nozīme, pārkārtojoties uz pilnībā ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas un finanšu sistēmu saskaņā ar Eiropas zaļo kursu. Tām var būt liela pozitīva vai negatīva ietekme, īstenojot kreditēšanas, ieguldīšanas un sākotnējās izvietošanas darbības. Tādēļ kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām, izņemot tās, kurām jāievēro Direktīva 2013/34/ES, tostarp kooperatīviem un savstarpējas apdrošināšanas tipa uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības ar nosacījumu, ka tie atbilst noteiktiem lieluma kritērijiem. Tādējādi minētās informācijas lietotāji varēs novērtēt gan uzņēmumu ietekmi uz sabiedrību un vidi, gan riskus, ko rada ilgtspējas jautājumi, ar kuriem šie uzņēmumi var saskarties. Lai nodrošinātu atbilstību ziņojumu sniegšanas prasībām, kas noteiktas Padomes Direktīvā 86/635/EEK[50] par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, ilgtspējas ziņojumus sniedzošās dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasības kredītiestādēm, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES[51] 2. panta 5. punktā.

(24) Sarakstam ar ilgtspējas jautājumiem, par kuriem uzņēmumiem jāziņo, vajadzētu būt pēc iespējas saskaņotam ar ilgtspējas faktoru definīciju, kas noteikta Regulā (ES) 2019/2088. Šim sarakstam būtu jāatbilst arī pašu lietotāju un uzņēmumu vajadzībām un vēlmēm; lietotāji un uzņēmumi bieži lieto terminus "vide", "sociāls" un "pārvaldība", lai izteiktu kategorijās trīs galvenos ilgtspējas jautājumus. Regulā (ES) 2019/2088 sniegtajā ilgtspējas faktoru sarakstā pārvaldības jautājumi nav skaidri iekļauti. Tādēļ ilgtspējas jautājumu definīcijai Direktīvā 2013/34/ES būtu jābalstās uz ilgtspējas faktoru definīciju, kas sniegta Regulā (ES) 2019/2088, bet būtu jāiekļauj pārvaldības jautājumi.

(25) Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā tiek prasīts paziņot ne tikai informāciju, ciktāl tas ir nepieciešams, lai izprastu uzņēmuma attīstību, rezultātus vai stāvokli, bet arī informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu uzņēmuma darbības ietekmi uz vides, sociālajiem un darbinieku jautājumiem, kā arī uz cilvēktiesību ievērošanas, korupcijas apkarošanas un kukuļošanas jautājumiem. Tādēļ šajos pantos uzņēmumiem tiek prasīts ziņot gan par to, kā dažādi ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmumu, gan par uzņēmuma darbības ietekmi uz cilvēkiem un vidi. To dēvē par dubultā būtiskuma perspektīvu, kurā riski uzņēmumam un uzņēmuma ietekme katrs atspoguļo vienu būtiskuma perspektīvu. Korporatīvās ziņojumu sniegšanas atbilstības pārbaude liecina, ka šīs abas perspektīvas bieži vien netiek labi izprastas vai piemērotas. Tādēļ jāprecizē, ka uzņēmumiem būtu jāizvērtē katra būtiskuma perspektīva atsevišķi un būtu jāatklāj informācija, kas ir būtiska no abām perspektīvām, kā arī informācija, kas ir būtiska tikai no vienas perspektīvas.

(26) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts pieprasa uzņēmumiem atklāt informāciju par piecām ziņojumu sniegšanas jomām —

---

50 Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

51 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

darījumdarbības modelis, rīcībpolitikas (tostarp veiktie pienācīgas rūpības procesi), minēto rīcībpolitiku rezultāti, riski un riska pārvaldība, kā arī darījumdarbībai relevantie rezultātu pamatrādītāji. Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā nav skaidru atsauču uz citām ziņojumu sniegšanas jomām, kuras informācijas lietotāji uzskata par relevantām, un dažas no tām ir saskaņotas ar starptautiskajā regulējumā norādīto atklājamo informāciju, tostarp ar ieteikumiem, ko sniegusi klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa. Informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē pietiekami detalizēti, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi paziņo informāciju par savu noturību pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem. Papildus tām ziņošanas jomām, kas norādītas Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā, uzņēmumiem tādējādi būtu jāprasa atklāt informāciju par darījumdarbības stratēģiju un darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturību pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, kā arī jebkurus iespējamos plānus, kuri nodrošinātu, ka darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku; vai un kā šo uzņēmumu darījumdarbības modelis un stratēģija ņem vērā ieinteresēto personu intereses; jebkuras uzņēmuma iespējas, kas izriet no ilgtspējas jautājumiem; kā notiek to darījumdarbības stratēģijas aspektu īstenošana, kuri ietekmē ilgtspējas jautājumus vai kurus ietekmē ilgtspējas jautājumi; jebkurus uzņēmuma izvirzītos ilgtspējas mērķrādītājus un to sasniegšanā paveikto; valdes un vadības pienākumus ilgtspējas jautājumos; galveno pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar uzņēmuma darbību; un kā uzņēmums ir identificējis informāciju, kuru paziņo. Ja tiek prasīta tādas informācijas atklāšana kā mērķrādītāji un to sasniegšanā paveiktais, vairs nav nepieciešams atsevišķi pieprasīt atklāt informāciju par rīcībpolitikas rezultātiem.

(27) Lai nodrošinātu atbilstību starptautiskajiem instrumentiem, piemēram, ANO Vadošos principus darījumdarbībai un cilvēktiesībām un ESAO Pienācīgas rūpības pamatnostādnēm atbildīgai darījumdarbībai, pienācīgas rūpības informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē sīkāk, nekā tas ir noteikts Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkta b) apakšpunktā un 29.a panta 1. punkta b) apakšpunktā. Pienācīga rūpība ir process, ko uzņēmumi veic, lai identificētu, novērstu, mazinātu un labotu galveno pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar to darbību, un šis process parāda, kā uzņēmumi novērš minēto nelabvēlīgo ietekmi. Ietekme, kas saistīta ar uzņēmuma darbību, ir ietekme, kuru uzņēmums rada tiešā veidā, ietekme, kurā uzņēmums piedalās, un ietekme, kas kādā citādā veidā ir saistīta ar uzņēmuma vērtību ķēdi. Pienācīgas rūpības process attiecas uz visu uzņēmuma vērtību ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdēm. Saskaņā ar ANO Vadošajiem principiem darījumdarbībai un cilvēktiesībām pašreizējā vai iespējamā nelabvēlīgā ietekme jāuzskata par galveno, ja tā ir viena no lielākajām ar uzņēmuma darbību saistītajām ietekmēm, pamatojoties uz ietekmes uz cilvēku vai vidi būtiskumu; to cilvēku skaitu, kuri tiek vai var tikt ietekmēti, vai videi nodarītā kaitējuma apmēru; to, cik viegli kaitējumu var novērst, atjaunojot vidi vai ietekmēto cilvēku agrāko stāvokli.

(28) Direktīva 2013/34/ES neprasa atklāt informāciju par nemateriālajiem aktīviem, izņemot bilancē atzītos nemateriālos aktīvus. Ir plaši atzīts, ka informācija par nemateriālajiem aktīviem un citiem nemateriāliem faktoriem, tostarp iekšēji radītiem nemateriālajiem aktīviem, tiek sniegta pārāk maz, tādējādi kavējot pienācīgu uzņēmuma attīstības, darbības rezultātu un stāvokļa novērtēšanu un ieguldījumu uzraudzību. Lai ieguldītāji varētu labāk izprast tādu pieaugošo atšķirību starp daudzu uzņēmumu grāmatvedības uzskaites vērtību un to tirgus novērtējumu, kas vērojama daudzās ekonomikas nozarēs, būtu jāpieprasa atbilstīga ziņojumu sniegšana par

nemateriālajiem aktīviem. Tādēļ uzņēmumiem ir jāpieprasa atklāt informāciju par nemateriālajiem aktīviem, izņemot bilancē atzītos nemateriālos aktīvus, tostarp par intelektuālo kapitālu, cilvēkkapitālu, ieskaitot prasmju attīstību, un par sociālo un attiecību kapitālu, tostarp reputācijas kapitālu. Informācijā par nemateriālajiem aktīviem būtu jāietver arī informācija, kas saistīta ar pētniecību un izstrādi.

(29) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā nav norādīts, vai paziņojamai informācijai jābūt uz nākotni vērstai vai par iepriekšējiem rezultātiem. Pašlaik pietrūkst uz nākotni vērstas informācijas, ko īpaši augstu vērtē ilgtspējas informācijas lietotāji. Tādēļ Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā būtu jāprecizē, ka sniegtajā ilgtspējas informācijā jāiekļauj uz nākotni vērsta un retrospektīva informācija, kā arī kvalitatīva un kvantitatīva informācija. Sniegtajā ilgtspējas informācijā būtu jāņem vērā arī īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas un attiecīgi jāietver informācija par visu uzņēmuma vērtību ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi. Informācijā par visu uzņēmuma vērtību ķēdi jāietver informācija, kas saistīta ar tā vērtību ķēdi ES, un informācija, kas attiecas uz trešām valstīm, ja uzņēmuma vērtību ķēde sniedzas ārpus ES.

(30) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā uzņēmumiem tiek prasīts nefinanšu ziņojumos iekļaut atsauces un papildu skaidrojumus par summām, kas uzrādītas gada finanšu pārskatos. Tomēr šajos pantos uzņēmumiem netiek prasīts atsaukties uz citu informāciju vadības ziņojumā vai pievienot šai informācijai papildu skaidrojumus. Tādējādi pašlaik nav konsekvences starp sniegto nefinanšu informāciju un pārējo informāciju, kas atklāta vadības ziņojumā. Līdz ar to ir jānosaka skaidras prasības šajā jomā.

(31) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā ir noteikts, ka uzņēmumiem jāsniedz skaidrs un argumentēts skaidrojums par rīcībpolitikas neīstenošanu attiecībā uz vienu vai vairākiem no minētajiem jautājumiem, ja uzņēmums to nav īstenojis. Atšķirīgā attieksme pret informācijas atklāšanu par dažādām rīcībpolitikām, kāda uzņēmumiem var izveidoties salīdzinājumā ar citām šajos pantos iekļautajām ziņošanas jomām, ir radījusi neskaidrības ziņojošajiem uzņēmumiem un nav palīdzējusi uzlabot paziņotās informācijas kvalitāti. Tādēļ nav nepieciešams direktīvā saglabāt šo atšķirīgo attieksmi pret rīcībpolitikām. Standartos tiks noteikts, kāda informācija ir jāatklāj par katru no 19.a un 29.a pantā minētajām ziņošanas jomām.

(32) Uzņēmumi, uz kuriem attiecas Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts, var izmantot valsts, Savienības vai starptautisko ziņojumu sniegšanas sistēmu, un tādā gadījumā tiem jānorāda, kura sistēma ir izmantota. Tomēr Direktīva 2013/34/ES neuzliek uzņēmumiem pienākumu izmantot kopīgu ziņojumu sniegšanas sistēmu vai standartu, un tā neliedz uzņēmumiem izvēli vispār neizmantot nevienu ziņojumu sniegšanas sistēmu vai standartu. Kā prasīts Direktīvas 2014/95/ES 2. pantā, Komisija 2017. gadā publicēja nesaistošas pamatnostādnes uzņēmumiem, uz kuriem attiecas minētā direktīva[52]. 2019. gadā Komisija publicēja papildu pamatnostādnes par to, kā paziņot ar klimatu saistītu informāciju[53]. Pamatnostādnēs

[52] Komisijas paziņojums *"Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu (metodoloģija nefinanšu informācijas ziņošanai)"* (C/2017/4234).

[53] Komisijas paziņojums *"Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu: papildinājums par klimatiskās informācijas sniegšanu"* (C/2019/4490).

par klimata ziņojumiem tika iekļauti skaidri ieteikumi, ko sniedza klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa. Pieejamie pierādījumi liecina, ka šīm nesaistošajām pamatnostādnēm nebija būtiskas ietekmes uz to uzņēmumu nefinanšu ziņojumu kvalitāti, kas sniegti saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu. Pamatnostādņu brīvprātīgais raksturs nozīmē, ka uzņēmumi var izvēlēties, vai tās piemērot. Tādēļ pamatnostādnes pašas par sevi nevar nodrošināt dažādu uzņēmumu atklātās informācijas salīdzināmību vai visas tādas informācijas atklāšanu, kuru lietotāji uzskata par relevantu. Tādēļ ir nepieciešami obligāti kopīgi ziņojumu sniegšanas standarti, kas nodrošinātu informācijas salīdzināmību un visas relevantās informācijas atklāšanu. Pamatojoties uz dubultā būtiskuma principu, standartiem būtu jāattiecas uz visu informāciju, kas lietotājiem ir būtiska. Kopīgi ziņojumu sniegšanas standarti ir nepieciešami arī tādēļ, lai veicinātu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas revīziju un digitalizāciju un atvieglotu tās uzraudzību un izpildes panākšanu. Obligātu kopīgu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu izstrāde ir nepieciešama, lai panāktu situāciju, kurā ilgtspējas informācijai ir tāds statuss, kas salīdzināms ar finanšu informācijas statusu.

(33) Neviens esošais standarts vai sistēma pati par sevi neapmierina Savienības vajadzības pēc detalizētiem ilgtspējas ziņojumiem. Informācijai, kas prasīta Direktīvā 2013/34/ES, jāietver informācija, kas relevanta katrai būtiskuma perspektīvai, tai jāaptver visi ilgtspējas jautājumi, turklāt vajadzības gadījumā tā jāsaskaņo ar citiem pienākumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos attiecībā uz ilgtspējas informācijas atklāšanu, tostarp pienākumiem, kas noteikti Regulā (ES) 2020/852 un Regulā (ES) 2019/2088. Turklāt obligātajiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, ko piemēros Savienības uzņēmumiem, jābūt samērīgiem ar vērienīgumu, ko paredz Eiropas zaļā kursa mērķi un Savienības klimatneitralitātes mērķis 2050. gadam. Tādēļ ir jāpilnvaro Komisija pieņemt Savienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, nodrošinot to ātru pieņemšanu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu satura atbilstību Savienības vajadzībām.

(34) Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēja grupa (*EFRAG*) ir bezpeļņas apvienība, kas izveidota saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem un kalpo sabiedrības interesēm, sniedzot Komisijai konsultācijas par starptautisko finanšu pārskatu sniegšanas standartu apstiprināšanu. *EFRAG* ir ieguvusi augstu novērtējumu kā Eiropas kompetences centrs korporatīvās ziņojumu sniegšanas jomā, un tai ir labas iespējas veicināt koordināciju starp Eiropas ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem un starptautiskajām iniciatīvām, kuru mērķis ir izstrādāt standartus, kas ir saskanīgi visā pasaulē. *EFRAG* izveidotā daudzu ieinteresēto personu darba grupa 2021. gada martā publicēja ieteikumus iespējamai ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu izstrādei Eiropas Savienībā. Šajos ieteikumos ir iekļauti priekšlikumi, kā izstrādāt saskanīgu un visaptverošu ziņojumu sniegšanas standartu kopumu, kas aptvers visus ilgtspējas jautājumus no dubultā būtiskuma perspektīvas. Šajos ieteikumos ir iekļauti arī detalizēti norādījumi minēto standartu izstrādei un priekšlikumi, kā savstarpēji stiprināt sadarbību starp globālajām standartu noteikšanas iniciatīvām un Eiropas Savienības standartu noteikšanas iniciatīvām. *EFRAG* priekšsēdētājs 2021. gada martā publicēja ieteikumus par iespējamām izmaiņām *EFRAG* pārvaldībā, ja tai uzdotu izstrādāt tehniskus ieteikumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem. Šie ieteikumi paredz jauna ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pīlāra izveidi *EFRAG* ietvaros, vienlaikus būtiski nemainot esošo finanšu pārskatu sniegšanas pīlāru. Pieņemot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, Komisijai būtu jāņem vērā tehniskie ieteikumi, kurus izstrādās *EFRAG*. Lai nodrošinātu augstas kvalitātes standartus, kas veicina Eiropas sabiedrības labumu un atbilst uzņēmumu un paziņotās informācijas

lietotāju vajadzībām, *EFRAG* tehniskie ieteikumi būtu jāizstrādā, paredzot pienācīgu procedūru, sabiedrības uzraudzību un pārredzamību, kā arī izmaksu un ieguvumu analīzi, un tie būtu jāizstrādā, izmantojot attiecīgo ieinteresēto personu zinātību. Lai nodrošinātu, ka Savienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos tiek ņemts vērā Savienības dalībvalstu viedoklis, pirms šo standartu pieņemšanas Komisijai būtu jāapspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, par *EFRAG* tehniskajiem ieteikumiem. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) ir liela nozīme regulatīvo tehnisko standartu izstrādē saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2088, un šiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem jābūt saskaņotiem ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010[54] EVTI ir arī liela nozīme uzraudzības konverģences veicināšanā, ieviešot korporatīvo ziņojumu sniegšanu, ko īsteno tie emitenti, kuru vērtspapīri ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos un kuriem būs jāizmanto minētie ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti. Tādēļ EVTI būtu jāprasa sniegt atzinumu par *EFRAG* tehniskajiem ieteikumiem. Šis atzinums būtu jāsniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums. Turklāt Komisijai būtu jāapspriežas ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi, Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu, lai nodrošinātu, ka ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti ir saskanīgi ar attiecīgo Savienības politiku un tiesību aktiem. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.

(35) Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem vajadzētu būt saskaņotiem ar citiem Savienības tiesību aktiem. Šie standarti jo īpaši būtu jāsaskaņo ar Regulā (ES) 2019/2088 noteiktajām informācijas atklāšanas prasībām, un tajos būtu jāņem vērā pamatrādītāji un metodika, kas izklāstīta dažādos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/852, informācijas atklāšanas prasības, kas piemērojamas etalonu administratoriem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011[55], ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgoto ES etalonu izstrādes minimālie standarti, kā arī jebkurš darbs, ko veikusi Eiropas Banku iestāde, īstenojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 III pīlāra informācijas atklāšanas prasības. Standartos būtu jāņem vērā Savienības tiesību akti vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK[56] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009[57], kā arī tajos būtu jāņem vērā Komisijas Ieteikums

---

54 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

55 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.).

56 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

57 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

2013/179/ES[58], tā pielikumi un atjauninājumi. Būtu jāņem vērā arī citi attiecīgi Savienības tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES[59], kā arī Savienības tiesību aktos uzņēmumiem noteiktās prasības attiecībā uz direktoru pienākumiem un pienācīgu rūpību.

(36) Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā Komisijas Pamatnostādnes par nefinansiālās informācijas sniegšanu[60] un Komisijas Pamatnostādnes par klimatiskās informācijas sniegšanu[61]. Tajos būtu jāņem vērā arī citas Direktīvā 2013/34/ES noteiktās ziņojumu sniegšanas prasības, kas nav tieši saistītas ar ilgtspēju; tas vajadzīgs, lai sniegtu paziņotās informācijas lietotājiem labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi, maksimāli palielinot saikni starp ilgtspējas informāciju un citu informāciju, kas paziņota saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES.

(37) Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem vajadzētu būt samērīgiem, un tiem nebūtu jārada nevajadzīgs administratīvais slogs uzņēmumiem, kuriem šie standarti jāizmanto. Lai samazinātu traucējumus uzņēmumiem, kuri jau sniedz ilgtspējas informāciju, ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā spēkā esošie ilgtspējas ziņojumu sniegšanas un grāmatvedības uzskaites standarti un sistēmas. Tostarp jāmin Globālās ziņošanas iniciatīva, Ilgtspējas grāmatvedības standartu padome, Starptautiskā integrēto pārskatu padome, Starptautisko grāmatvedības standartu padome, klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa, Oglekļa informācijas atklāšanas standartu padome un *CDP* (bijušais Oglekļa informācijas atklāšanas projekts). Eiropas Savienības standartos būtu jāņem vērā visi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti, kas izstrādāti Starptautisko finanšu pārskatu standartu fonda aizgādībā. Lai novērstu nevajadzīgu regulējuma sadrumstalotību, kas var negatīvi ietekmēt uzņēmumus, kuri darbojas visā pasaulē, Eiropas standartiem būtu jāveicina ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu konverģences process pasaules līmenī.

(38) Paziņojumā par Eiropas zaļo kursu Eiropas Komisija apņēmās atbalstīt uzņēmumus un citas ieinteresētās personas, izstrādājot standartizētas dabas kapitāla uzskaites prakses Savienībā un starptautiskā mērogā, lai nodrošinātu atbilstošu vides risku pārvaldību un to mazināšanas iespējas, kā arī lai samazinātu saistītās darījumu izmaksas. Pārredzamības projekts, kas tiek atbalstīts *LIFE* programmas ietvaros, izstrādā pirmo dabas kapitāla uzskaites metodiku, kas padarīs esošās metodes vieglāk salīdzināmas un pārredzamākas, vienlaikus pazeminot robežlielumu uzņēmumiem, lai tie varētu pieņemt un izmantot sistēmas, kas atbalsta uz nākotni vērstu darījumdarbību. Dabas kapitāla protokols arī ir svarīgs atskaites punkts šajā jomā. Kaut arī dabas kapitāla uzskaites metodes galvenokārt palīdz stiprināt iekšējos vadības lēmumus, tās būtu pienācīgi jāņem vērā, nosakot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus. Dažas dabas kapitāla uzskaites metodikas tiecas izteikt naudas vērtībā uzņēmuma darbības ietekmi uz vidi, un tas lietotājiem var palīdzēt labāk izprast šo ietekmi. Tādēļ būtu lietderīgi

---

58 Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

59 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

60 2017/C 215/01.

61 2019/C 209/01.

ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos iekļaut arī ilgtspējas ietekmes monetāros rādītājus, ja tas tiek atzīts par nepieciešamu.

(39) Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā arī starptautiski atzītie principi un satvari par atbildīgu darījumdarbību, korporatīvo sociālo atbildību un ilgtspējīgu attīstību, tostarp ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi, ANO Vadošie principi darījumdarbībai un cilvēktiesībām, ESAO Vadlīnijas daudznacionāliem uzņēmumiem, ESAO Pienācīgas rūpības pamatnostādnes atbildīgai darījumdarbībai un ar tām saistītās nozaru vadlīnijas, ANO Globālais līgums, Starptautiskās Darba organizācijas Trīspusējā par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku, sociālās atbildības standarts ISO 26000 un ANO atbildīgu ieguldījumu principi.

(40) Būtu jānodrošina, ka informācija, ko uzņēmumi paziņo saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, atbilst lietotāju vajadzībām. Tādēļ ziņojumu sniegšanas standartos būtu jānorāda informācija, kas uzņēmumiem jāatklāj par visiem galvenajiem vides faktoriem, tostarp par uzņēmumu ietekmi un atkarību no klimata, gaisa, zemes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības. Regulā (ES) 2020/852 ir sniegta Savienības vides mērķu klasifikācija. Saskanības labad ir lietderīgi izmantot līdzīgu klasifikāciju tādu vides faktoru noteikšanai, kuri būtu jāņem vērā ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos. Ziņojumu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā un jānorāda visa ģeogrāfiskā vai cita konteksta informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, lai nodrošinātu izpratni par būtisko ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem un par galvenajiem riskiem, ko uzņēmumam rada ilgtspējas jautājumi.

(41) Attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar klimatu, lietotāji ir ieinteresēti uzzināt, kādi ir uzņēmumu fiziskie un pārkārtošanās riski un noturība dažādos klimata scenārijos. Viņus interesē arī uzņēmuma radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu līmenis un apjoms, tostarp tas, cik lielā mērā uzņēmums izmanto izlīdzināšanas vienības un kāds ir šo izlīdzināšanas vienību avots. Lai izveidotu klimatneitrālu ekonomiku, ir jāsaskaņo siltumnīcefekta gāzu uzskaites un izlīdzināšanas vienību standarti. Lietotājiem ir nepieciešama droša informācija par izlīdzināšanas vienībām, lai novērstu bažas par iespējamo dubulto uzskaiti un pārvērtēšanu, ņemot vērā ar klimatu saistīto mērķrādītāju sasniegšanas riskus, ko var radīt dubulta uzskaite un pārvērtēšana. Tādēļ ziņojumu sniegšanas standartos būtu jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāpaziņo par šiem jautājumiem.

(42) Lai sasniegtu klimatneitrālu un aprites ekonomiku un vidi bez toksiskām vielām, ir pilnībā jāiesaista visas ekonomikas nozares. Enerģijas patēriņa samazināšana un energoefektivitātes paaugstināšana šajā aspektā ir būtiska, jo enerģiju izmanto visās piegādes ķēdēs. Tādēļ ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos būtu pienācīgi jāņem vērā enerģētikas aspekti, jo īpaši attiecībā uz vides jautājumiem.

(43) Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos būtu jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj par sociālajiem faktoriem, tostarp attiecībā uz darbiniekiem un cilvēktiesībām. Šai informācijai būtu jāaptver uzņēmumu ietekme uz cilvēkiem, tostarp uz cilvēku veselību. Informācijā, ko uzņēmumi atklāj par cilvēktiesībām, attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj informācija par piespiedu darbu to vērtību ķēdēs. Ziņojumu sniegšanas standartos, kas attiecas uz sociālajiem faktoriem, būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj saistībā ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra principiem, kuri ir relevanti uzņēmumiem, tostarp par vienlīdzīgām iespējām visiem un par darba apstākļiem. Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plānā, kas pieņemts 2021. gada martā, aicina noteikt stingrākas prasības uzņēmumiem attiecībā uz

ziņošanu par sociālajiem jautājumiem. Ziņojumu sniegšanas standartos būtu arī jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecībā uz cilvēktiesībām, pamatbrīvībām, demokrātijas principiem un standartiem, kas noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās galvenajās ANO cilvēktiesību konvencijās, Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, Starptautiskās Darba organizācijas pamatkonvencijās un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(44) Lietotājiem ir nepieciešama informācija par pārvaldības faktoriem, tostarp informācija par uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu, arī attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem, šādu struktūru sastāvu un uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām, tostarp attiecībā uz ziņojumu sniegšanas procesu. Lietotājiem ir nepieciešama arī informācija par uzņēmumu korporatīvo kultūru un attieksmi pret darījumdarbības ētiku, tostarp korupcijas un kukuļošanas apkarošanu, kā arī par politisko darbību, tostarp lobēšanas pasākumiem. Informācija par uzņēmuma vadību un attiecību ar darījumdarbības partneriem kvalitāti, tostarp maksājumu praksi attiecībā uz maksājuma datumu vai periodu, nokavējuma procentu likmi vai atgūšanas izmaksu kompensēšanu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/7/ES[62] par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos, palīdz lietotājiem izprast uzņēmuma riskus, kā arī ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem. Katru gadu tūkstošiem uzņēmumu, jo īpaši MVU, cieš no administratīva un finansiāla sloga, jo kavējas tiem paredzētie maksājumi vai vispār netiek samaksāts. Gala rezultātā kavētie maksājumi izraisa maksātnespēju un bankrotu, un tiem ir postoša ietekme uz visām vērtību ķēdēm. Palielinot informāciju par maksājumu praksi, citiem uzņēmumiem būtu jārodas iespējai identificēt ātrus un uzticamus maksātājus, konstatēt negodīgu maksājumu praksi, piekļūt informācijai par uzņēmumiem, ar kuriem tie tirgojas, un vienoties par godīgākiem maksājumu noteikumiem.

(45) Ziņojumu sniegšanas standartiem būtu jāveicina integrētāks skatījums uz visu informāciju, ko uzņēmumi publicē vadības ziņojumā, lai šīs informācijas lietotājiem sniegtu labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi. Šajos standartos pēc vajadzības būtu jānošķir informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, sniedzot ziņojumu individuālā līmenī, un informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj konsolidētā līmenī. Šajos standartos būtu jāiekļauj arī norādījumi uzņēmumiem par procesu, kas veikts, lai identificētu ilgtspējas informāciju, kura būtu jāiekļauj vadības ziņojumā.

(46) Vienas nozares uzņēmumi bieži tiek pakļauti līdzīgiem, ar ilgtspēju saistītiem riskiem, un bieži vien tiem ir līdzīga ietekme uz sabiedrību un vidi. Vienas nozares uzņēmumu salīdzinājumi ir īpaši vērtīgi ieguldītājiem un citiem ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tādēļ Komisijas pieņemtajos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos būtu jāprecizē gan informācija, kas būtu jāatklāj visu nozaru uzņēmumiem, gan informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj atkarībā no to darbības nozares. Standartos būtu jāņem vērā arī grūtības, ar kurām uzņēmumi var saskarties, vācot informāciju no dalībniekiem visā vērtību ķēdē, jo īpaši no MVU piegādātājiem un no piegādātājiem jaunajos tirgos un ekonomikās.

(47) Lai varētu laikus apmierināt lietotāju vajadzības pēc informācijas un jo īpaši ņemot vērā to, ka ir steidzami jāapmierina finanšu tirgus dalībnieku informācijas vajadzības,

---

62 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.).

ievērojot prasības, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2019/2088 4. panta 6. un 7. punktu, Komisijai līdz 2022. gada 31. oktobrim būtu jāpieņem pirmais ziņojumu sniegšanas standartu kopums. Minētajā ziņojumu sniegšanas standartu kopumā būtu jānorāda informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecībā uz visām ziņojumu sniegšanas jomām un ilgtspējas jautājumiem, un tas, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir jāpilda Regulā (ES) 2019/2088 noteiktie informācijas atklāšanas pienākumi. Komisijai līdz 2023. gada 31. oktobrim būtu jāpieņem otrs ziņojumu sniegšanas standartu kopums, norādot papildu informāciju, kas uzņēmumiem vajadzības gadījumā būtu jāatklāj par ilgtspējas jautājumiem un ziņojumu sniegšanas jomām, kā arī informāciju, kas specifiska nozarei, kurā uzņēmums darbojas. Komisijai reizi trijos gados šie standarti būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā attiecīgās izmaiņas, tostarp starptautisko standartu izmaiņas.

(48) Direktīvā 2013/34/ES netiek prasīts, lai finanšu pārskati vai vadības ziņojums tiktu iesniegts digitālā formātā, un tas kavē paziņotās informācijas atrodamību un lietojamību. Ilgtspējas informācijas lietotāji arvien biežāk vēlas, lai šāda informācija būtu atrodama un mašīnlasāma digitālos formātos. Digitalizācija rada iespējas efektīvāk izmantot informāciju un ļauj būtiski ietaupīt izmaksas gan lietotājiem, gan uzņēmumiem. Tādēļ būtu jāprasa, lai uzņēmumi sagatavo savus finanšu pārskatus un vadības ziņojumus *XHTML* formātā saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815[63] 3. pantu, kā arī iezīmē informāciju par ilgtspēju, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā prasīto atklāto informāciju, saskaņā ar minēto deleģēto regulu. Lai paziņoto informāciju varētu marķēt saskaņā ar šiem standartiem, būs vajadzīga Savienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu digitālā taksonomija. Šīs prasības būtu jāņem vērā darbā ar digitalizāciju, par kuru Komisija informēja paziņojumā *"Eiropas datu stratēģija"*[64] un paziņojumā *par ES digitālā finansējuma stratēģiju*[65]. Šīs prasības arī papildina Eiropas vienotā piekļuves punkta izveidi attiecībā uz publiski pieejamo korporatīvo informāciju, kā paredzēts kapitāla tirgu savienības rīcības plānā, kurā ņemta vērā arī vajadzība pēc strukturētiem datiem.

(49) Lai paziņoto ilgtspējas informāciju varētu iekļaut Eiropas vienotajā piekļuves punktā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka uzņēmumi publicē pienācīgi apstiprinātus gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumus noteiktajā elektroniskajā formātā un nodrošina, ka vadības ziņojumi, kas satur ilgtspējas ziņojumus, uzreiz pēc to publicēšanas tiek darīti pieejami attiecīgajai oficiāli noteiktajai sistēmai, kas minēta Direktīvas 2004/109/EK 21. panta 2. punktā.

(50) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 4. punkts ļauj dalībvalstīm atbrīvot uzņēmumus no prasības vadības ziņojumā iekļaut nefinanšu paziņojumu, kas paredzēts 19.a panta 1. punktā. Dalībvalstis var tā rīkoties, ja attiecīgais uzņēmums sagatavo atsevišķu ziņojumu, kas tiek publicēts kopā ar vadības ziņojumu saskaņā ar minētās direktīvas 30. pantu, vai ja šis ziņojums tiek darīts publiski pieejams uzņēmuma tīmekļa vietnē saprātīgā termiņā, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem pēc bilances datuma, un vadības ziņojumā tiek iekļauta atsauce uz to. Tāda pati iespēja pastāv arī attiecībā uz konsolidēto nefinanšu paziņojumu, kas minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.a panta 4. punktā. Šo iespēju ir izmantojušas divdesmit dalībvalstis. Tomēr iespēja publicēt

---

63 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data.

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en.

atsevišķu ziņojumu mazina tādas informācijas pieejamību, kas sasaista finanšu informāciju ar informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Tā arī mazina šīs informācijas atrodamību un piekļūstamību lietotājiem, jo īpaši ieguldītājiem, kurus interesē gan finanšu, gan ilgtspējas informācija. Iespēja publicēt finanšu un ilgtspējas informāciju atšķirīgos termiņos saasina šo problēmu. Publicēšana atsevišķā ziņojumā var arī radīt iespaidu gan iekšēji, gan ārēji, ka ilgtspējas informācija pieder pie mazāk relevantas informācijas kategorijas, un tas var negatīvi ietekmēt priekšstatu par šīs informācijas ticamību. Tādēļ uzņēmumiem ilgtspējas informācija būtu jāiekļauj vadības ziņojumā, un dalībvalstīm vairs nevajadzētu ļaut atbrīvot uzņēmumus no pienākuma vadības ziņojumā iekļaut informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Šāds pienākums arī palīdz precizēt kompetento valsts iestāžu uzdevumus ilgtspējas ziņojumu sniegšanas uzraudzībā, izskatot tos kā vadības ziņojuma daļu saskaņā ar Direktīvu 2004/109/EK. Turklāt uzņēmumus, kuriem jāsniedz ilgtspējas informācija, nekādā gadījumā nevajadzētu atbrīvot no pienākuma publicēt vadības ziņojumus, jo ir svarīgi nodrošināt, lai informācija par ilgtspēju būtu publiski pieejama.

(51) Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā ir noteikts, ka uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, vadības ziņojumā jāiekļauj paziņojums par korporatīvo pārvaldību, kurā cita starpā jāietver arī apraksts par daudzveidības politiku, ko uzņēmums piemēro attiecībā uz administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām. Direktīvas 2013/34/ES 20. pants ļauj uzņēmumiem elastīgi izlemt, par kādiem daudzveidības aspektiem ziņot. Tas neuzliek uzņēmumiem nepārprotamu pienākumu iekļaut informāciju par kādu konkrētu daudzveidības aspektu. Lai virzītos uz līdzsvarotāku dzimumu līdzdalību ekonomisko lēmumu pieņemšanā, jānodrošina, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, vienmēr ziņotu par savu dzimumu daudzveidības politiku un tās īstenošanu. Tomēr, lai nepieļautu nevajadzīgu administratīvo slogu, šiem uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai paziņot daļu no Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā prasītās informācijas kopā ar citu ar ilgtspēju saistītu informāciju.

(52) Direktīvas 2013/34/ES 33. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina, lai uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem būtu kolektīvs pienākums nodrošināt, ka (konsolidētos) gada finanšu pārskatus, (konsolidēto) vadības ziņojumu un (konsolidēto) paziņojumu par korporatīvo pārvaldību sagatavo un publicē saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Minētais kolektīvais pienākums būtu jāattiecina arī uz digitalizācijas prasībām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) 2019/815, uz prasību ievērot Savienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus un uz prasību veikt iezīmēšanu ilgtspējas ziņojumos.

(53) Nodrošināšanas profesijā izšķir ierobežotas un pamatotas nodrošinājuma garantijas. Secinājumus par ierobežotu nodrošinājuma garantiju parasti izsaka negatīva apgalvojuma formā, norādot, ka speciālists nav konstatējis tādus aspektus, lai secinātu, ka uz pārbaudāmo priekšmetu attiecas būtiski nepareizi izklāsti. Revidents veic mazāk pārbaužu nekā pamatotas nodrošinājuma garantijas gadījumā. Tādēļ darba apjoms ierobežotas nodrošinājuma garantijas gadījumā ir mazāks nekā pamatotas nodrošinājuma garantijas gadījumā. Veicamais darbs pamatotas nodrošinājuma garantijas gadījumā ietver plašas procedūras, tostarp ziņojošā uzņēmuma iekšējās kontroles pasākumu izvērtēšanu un substantīvu pārbaudi, tādēļ tas ir ievērojami lielāks nekā ierobežotas nodrošinājuma garantijas gadījumā. Secinājumus par šāda veida garantiju parasti izsaka pozitīva apgalvojuma formā, un tajos ir norādīts atzinums par pārbaudāmā priekšmeta novērtējumu salīdzinājumā ar iepriekš noteiktiem kritērijiem. Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 5. punkts un 29.a panta 5. punkts prasa, lai

dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pārbauda, vai nefinanšu paziņojums vai atsevišķais ziņojums ir iesniegts. Tas neprasa, lai neatkarīgs nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs pārbaudītu informāciju, lai gan tas ļauj dalībvalstīm pieprasīt šādu pārbaudi pēc saviem ieskatiem. Atšķirībā no prasības, ka obligātajam revidentam jāsniedz pamatota nodrošinājuma garantija attiecībā uz finanšu pārskatiem, gadījumā, ja nebūs nodrošināšanas prasības attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tas apdraudēs atklātās ilgtspējas informācijas ticamību, tādējādi neapmierinot minētās informācijas iespējamo lietotāju vajadzības. Kaut arī mērķis ir izveidot līdzīgu nodrošinājuma līmeni gan finanšu pārskatiem, gan ilgtspējas ziņojumiem, kopīgi saskaņota standarta neesība attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu rada risku, ka veidosies atšķirīga izpratne un vēlmes par to, kāda būtu pamatota nodrošinājuma garantija dažādām ilgtspējas informācijas kategorijām, jo īpaši attiecībā uz tādas informācijas atklāšanu, kas vērsta uz nākotni un ir kvalitatīva. Tādēļ, lai uzlabotu ilgtspējas informācijai nepieciešamo nodrošinājuma līmeni, būtu jāapsver pakāpeniska pieeja, sākot ar obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma pienākumu sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, pamatojoties uz ierobežotu nodrošinājuma garantiju. Šajā atzinumā būtu jāaptver ilgtspējas ziņojumu sniegšanas atbilstība Savienības ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, process, ko uzņēmums īsteno, lai identificētu informāciju, kas tiek paziņota saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, un atbilstība prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņojumus. Revidentam būtu arī jānovērtē, vai uzņēmuma ziņojumu sniegšana atbilst Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteiktajām ziņojumu sniegšanas prasībām. Lai nodrošinātu vienotu izpratni un vēlmes par to, kas būtu pamatota nodrošinājuma garantija, obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam būtu jāprasa sniegt atzinumu, balstoties uz pamatotu nodrošinājuma garantiju, par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, ja Komisija pieņem nodrošināšanas standartus attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pamatotu nodrošināšanu. Tas arī ļautu pakāpeniski attīstīt ilgtspējas informācijas nodrošināšanas tirgu un uzņēmumu ziņojumu sniegšanas praksi. Visbeidzot, šī pakāpeniskā pieeja pakāpeniski palielinātu arī ziņojošo uzņēmumu izmaksas, ņemot vērā to, ka pamatots nodrošinājums ir dārgāks nekā ierobežots nodrošinājums.

(54) Obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi jau pašlaik pārbauda finanšu pārskatus un vadības ziņojumus. Ja ilgtspējas ziņojumu sniegšanu nodrošinātu obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, tas palīdzētu panākt finanšu un ilgtspējas informācijas savietojamību un konsekvenci, un tas ir īpaši svarīgi ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tomēr pastāv risks, ka turpināsies revīzijas tirgus koncentrācija, un tas var apdraudēt revidentu neatkarību un palielināt revīzijas vai nodrošināšanas maksas. Tādēļ ir vēlams piedāvāt uzņēmumiem neatkarīgo nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēju plašāku izvēli ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanai. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāatļauj akreditēt neatkarīgos nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008[66], lai tie varētu sniegt atzinumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, kas būtu jāpublicē kopā ar vadības ziņojumiem. Dalībvalstīm būtu jānosaka prasības, kas garantē konsekventus rezultātus ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā, kuru veic dažādi nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēji. Tādēļ visiem neatkarīgajiem

[66] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu būtu jāpiemēro prasības, kas atbilst Direktīvā 2006/43/EK noteiktajām prasībām. Tas arī garantēs vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām personām un uzņēmumiem, kuriem dalībvalstis atļauj sniegt atzinumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, tostarp obligātajiem revidentiem. Ja uzņēmums vēlas saņemt akreditēta neatkarīga nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja, kas nav obligātais revidents, atzinumu par savu ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tam papildus nebūtu jāprasa arī atzinums no obligātā revidenta.

(55) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK[67] ir izklāstīti noteikumi par gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju. Jānodrošina, lai attiecībā uz finanšu pārskatu revīziju un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, ko veic obligātais revidents, tiktu piemēroti konsekventi noteikumi. Direktīva 2006/43/EK būtu jāpiemēro, ja atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu sniedz obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

(56) Noteikumiem par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu un atzīšanu būtu jānodrošina, ka obligātajiem revidentiem ir nepieciešamais teorētisko zināšanu līmenis par tematiem, kas relevanti ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanai, un spēja šādas zināšanas pielietot praksē. Tomēr obligātajiem revidentiem, kurus jau ir apstiprinājusi vai atzinusi kāda dalībvalsts, arī turpmāk būtu jāatļauj veikt obligātās revīzijas, un viņiem būtu jāļauj arī sniegt ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijas. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jau apstiprinātie obligātie revidenti iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, piedaloties profesionālajā tālākizglītībā.

(57) Būtu jānodrošina, lai revidentiem izvirzītās prasības attiecībā uz viņu pienākumu veikt obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu būtu konsekventas. Tādēļ būtu jānosaka, ka gadījumā, ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju, sniedz atzinumu par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, galvenie revīzijas partneri tiek aktīvi iesaistīti ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā. Būtu jāparedz, ka, nodrošinot ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, obligātie revidenti atvēl pietiekami daudz laika šai garantijai un piesaista pietiekamus resursus, lai varētu pienācīgi veikt savus pienākumus. Visbeidzot, klienta konta ierakstā būtu jānorāda maksas, kas iekasētas par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, un revīzijas lietā būtu jāiekļauj informācija, kas saistīta ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(58) Ar Direktīvas 2006/43/EK 25. pantu tiek pieprasīts, lai dalībvalstis ieviestu atbilstošus noteikumus, novēršot to, ka maksu par obligāto revīziju var ietekmēt vai noteikt papildu pakalpojumu sniegšana revidējamai vienībai vai ka šīs maksas pamatā ir jebkādi nosacījumi. Minētās direktīvas 21.–24. pants arī prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka obligātie revidenti, kas veic obligāto revīziju, ievēro noteikumus par profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu. Saskanības nolūkā ir lietderīgi šos noteikumus attiecināt arī uz obligāto revidentu veikto darbu attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

---

[67] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

(59) Lai visā Savienībā izveidotu vienotu nodrošināšanas praksi un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas augstas kvalitātes nodrošināšanu, Komisija būtu jāpilnvaro ar deleģētajiem aktiem pieņemt ilgtspējas nodrošināšanas standartus. Dalībvalstīm būtu jāpiemēro valsts nodrošināšanas standarti, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi nodrošināšanas standartu, kas reglamentē to pašu jomu. Šiem nodrošināšanas standartiem būtu jānosaka procedūras, kuras revidents izmanto, lai izdarītu secinājumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(60) Direktīvas 2006/43/EK 27. pantā ir izklāstīti noteikumi par uzņēmumu grupu obligātajām revīzijām. Šie noteikumi būtu jāattiecina uz konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, ja obligāto revīziju veic obligātais revidents.

(61) Direktīvas 2006/43/EK 28. pantā ir noteikts, ka obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem jāizklāsta veiktās obligātās revīzijas rezultāti revīzijas ziņojumā. Minētā prasība būtu jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, lai panāktu, ka ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas rezultāti tiek sniegti tajā pašā revīzijas ziņojumā.

(62) Direktīvas 2006/43/EK 29. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jāizveido obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēma. Lai garantētu, ka kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanai un ka personām, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā un ilgtspējas ziņojumu sniegšanā, minētā prasība izveidot kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēmu būtu jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(63) Direktīvas 2006/43/EK VII nodaļā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido izmeklēšanas un sankciju sistēmas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligātās revīzijas. Minētās direktīvas VIII nodaļā ir noteikts, ka dalībvalstīm jāorganizē efektīva publiskās pārraudzības sistēma un jānodrošina, lai publisko pārraudzības sistēmu reglamentējošie noteikumi ļautu efektīvi sadarboties Savienības līmenī attiecībā uz dalībvalstu pārraudzības darbībām. Šīs prasības būtu jāattiecina arī uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kuri sniedz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijas, lai garantētu konsekvenci izmeklēšanas, sankciju un pārraudzības sistēmās, kas izveidotas attiecībā uz revidenta darbu obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas ietvaros.

(64) Direktīvas 2006/43/EK 37. un 38. pantā ir iekļauti noteikumi par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu, kas veic obligātās revīzijas, iecelšanu un atstādināšanu. Šie noteikumi būtu jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, lai panāktu revidentiem paredzēto noteikumu konsekvenci attiecībā uz viņu darbu, īstenojot obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(65) Direktīvas 2006/43/EK 39. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai katrai sabiedriskas nozīmes struktūrai būtu revīzijas komiteja un noteikti tās uzdevumi attiecībā uz obligāto revīziju. Šai revīzijas komitejai būtu jāuzdod noteikti uzdevumi attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu. Starp šiem uzdevumiem būtu jāparedz arī pienākums informēt revidētās vienības administratīvo vai uzraudzības struktūru par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas rezultātiem un izskaidrot, kā revīzijas komiteja ir veicinājusi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā.

(66) Direktīvas 2006/43/EK 45. pantā ir noteiktas prasības trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru reģistrācijai un pārraudzībai. Lai nodrošinātu konsekventu regulējumu revidentu darbam gan obligātajā revīzijā, gan ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā, šīs prasības jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(67) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014[68] attiecas uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligāto revīziju sabiedriskas nozīmes struktūrās. Lai nodrošinātu obligātā revidenta neatkarību, minētās regulas 5. pants aizliedz sniegt noteiktus ar revīziju nesaistītus pakalpojumus noteiktos laika periodos. Šāda neatkarība būtu jānodrošina arī to obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu darbam, kuri veic obligātās revīzijas sabiedriskas nozīmes struktūrās attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu. Tādēļ konsultāciju pakalpojumi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas sagatavošanai būtu jāiekļauj aizliegto, ar revīziju nesaistīto pakalpojumu sarakstā.

(68) Regulas (ES) Nr. 537/2014 14. pantā ir noteikts, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi katru gadu informē savu kompetento iestādi par ieņēmumiem, kas gūti no sabiedriskas nozīmes struktūru obligātās revīzijas un ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem. Revidentiem un revīzijas uzņēmumiem būtu jāprasa norādīt, kuri no ieņēmumiem, kas gūti, sniedzot ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, ir saņemti par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.

(69) Saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 51. pantu korporatīvo ziņojumu sniegšanu to uzņēmumu vidū, kuru vērtspapīri nav iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, panāk dalībvalstis. Tomēr sankciju veidi nav noteikti, un tas nozīmē, ka sankciju režīmi dažādās dalībvalstīs var būt ļoti atšķirīgi, tādējādi graujot vienoto tirgu. Lai uzlabotu ilgtspējas ziņojumu sniegšanu iekšējā tirgū un veicinātu pārkārtošanos uz pilnībā ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas un finanšu sistēmu, kurā izaugsmes priekšrocības tiek plaši kopīgotas saskaņā ar Eiropas zaļo kursu, dalībvalstīm būtu jāparedz noteiktas sankcijas un administratīvie pasākumi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas prasību pārkāpumu gadījumā. Tādēļ attiecīgi būtu jāpastiprina Direktīvā 2013/34/ES noteiktais sankciju režīms, kura ietvaros dalībvalstis var paredzēt piemērotas sankcijas un administratīvos pasākumus.

(70) Direktīvas 2004/109/EK 24. pants valstu uzraudzītājiem uzliek pienākumu panākt, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, ievērotu korporatīvās ziņojumu sniegšanas prasības. Minētās direktīvas 4. pantā ir precizēts gada finanšu pārskatu saturs, bet tajā nav skaidras atsauces uz Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu, kas prasa sagatavot (konsolidētu) nefinanšu paziņojumu. Tas nozīmē, ka dažu dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm nav juridisku pilnvaru uzraudzīt šos nefinanšu paziņojumus, it īpaši tad, ja tie publicēti atsevišķā ziņojumā ārpus gada finanšu pārskata, ko dalībvalstis pašlaik drīkst atļaut. Tādēļ Direktīvas 2004/109/EK 4. panta 5. punktā ir jāiekļauj atsauce uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Ir arī jāpieprasa, lai emitenta atbildīgās personas gada finanšu pārskatā apstiprinātu, ka saskaņā ar tām zināmo vadības ziņojums ir sagatavots atbilstīgi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem. Turklāt, ņemot vērā to, ka šīs ziņojumu sniegšanas prasības ir jaunas, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei būtu jāizdod norādījumi kompetentajām

[68] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

valstu iestādēm ar mērķi veicināt konverģētu uzraudzību pār ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, ko veic emitenti, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/109/EK.

(71) Dalībvalstis tiek aicinātas novērtēt savu transponēšanas aktu ietekmi uz MVU, lai pārliecinātos, ka ietekme uz MVU nav nesamērīga, īpašu uzmanību veltot mikrouzņēmumiem un administratīvajam slogam, un publicēt šādu novērtējumu rezultātus. Dalībvalstīm būtu jāapsver tādu pasākumu ieviešana, kas palīdzētu MVU brīvprātīgi piemērot vienkāršotos ziņojumu sniegšanas standartus.

(72) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2013/34/ES, Direktīva 2004/109/EK, Direktīva 2006/43/EK un Regula (ES) Nr. 537/2014,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvu 2013/34/ES groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu 3. punktu:

"3. Šīs direktīvas 19.a, 19.d, 29.a, 30. un 33. pantā, 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā, 34. panta 2. un 3. punktā un 51. pantā paredzētos koordinācijas pasākumus piemēro arī dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz šādiem uzņēmumiem neatkarīgi no to juridiskās formas:

a) apdrošināšanas uzņēmumi Padomes Direktīvas 91/674/EEK*[1] 2. panta 1. punkta nozīmē;

b) kredītiestādes, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013*[2] 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā.

Dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot pirmajā daļā minētos koordinācijas pasākumus uzņēmumiem, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES*[3] 2. panta 5. punkta 2.–23. apakšpunktā.

---

*[1] Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

*[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

*[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).";

2) direktīvas 2. pantam pievieno šādu 17.–20. punktu:

"17) "ilgtspējas jautājumi" ir ilgtspējas faktori, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088*[4] 2. panta 24. punktā, un pārvaldības faktori;

18) "ilgtspējas ziņojumu sniegšana" ir informācijas sniegšana par ilgtspējas jautājumiem saskaņā ar šīs direktīvas 19.a, 19.d un 29.a pantu;

19) "nemateriālie aktīvi" ir nefiziskie resursi, kas veicina uzņēmuma vērtības radīšanu;

20) "neatkarīgs nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK)

Nr. 765/2008*[5] īpašai atbilstības novērtēšanas darbībai, kas minēta šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā.

---

*[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

*[5] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).";

3) direktīvas 19.a pantu aizstāj ar šādu:

"19.a pants

Ilgtspējas ziņojumu sniegšana

1. Lielie uzņēmumi un, sākot no 2026. gada 1. janvāra, arī mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi, vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu uzņēmuma ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, jo īpaši ir šāda:

a) uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas īss apraksts, tostarp:

i) uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;

ii) uzņēmuma iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;

iii) uzņēmuma plāni, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tā darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilšanas ierobežošanu līdz 1,5 °C saskaņā ar Parīzes nolīgumu;

iv) tas, kā uzņēmuma darījumdarbības modelī un stratēģijā tiek ņemtas vērā uzņēmuma ieinteresēto personu intereses un uzņēmuma ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;

v) tas, kā uzņēmuma stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

b) apraksts par mērķrādītājiem, kas saistīti ar uzņēmuma izvirzītajiem ilgtspējas jautājumiem, un par uzņēmuma paveikto virzībā uz šo mērķrādītāju sasniegšanu;

c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

d) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;

e) apraksts par:

i) pienācīgas rūpības procesu, kas īstenots attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar uzņēmuma vērtību ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi;

iii) jebkuru veikto darbību, ar ko novērš, mazina vai labo faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šīs darbības rezultātiem;

f) apraksts par uzņēmumu apdraudošajiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp par galvenajām jomām, kur uzņēmums ir atkarīgs no šādiem jautājumiem, un par to, kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;

g) rādītāji, kas attiecas uz a)–f) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Uzņēmumi atklāj arī informāciju par nemateriālajiem aktīviem, tostarp informāciju par intelektuālo, cilvēku, sociālo un attiecību kapitālu.

Uzņēmumi ziņo par procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, ko tie iekļāvuši vadības ziņojumā saskaņā ar 1. punktu, un šajā procesā tie ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas.

3. Informācija, kas minēta 1. un 2. punktā, ietver uz nākotni vērstu un retrospektīvu informāciju, kā arī kvalitatīvu un kvantitatīvu informāciju.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver informāciju par uzņēmuma vērtību ķēdi, tostarp uzņēmuma paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver arī atsauces un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta vadības ziņojumā saskaņā ar 19. pantu, un par summām, kas norādītas gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām turpinās sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši savai valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu uzņēmuma komerciālajam stāvoklim, un ja šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un vispusīga priekšstata iegūšanu par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un darbības ietekmi.

4. Uzņēmumi paziņo 1.–3. punktā minēto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas minēti 19.b pantā.

5. Atkāpjoties no 19.a panta 1.–4. punkta prasībām, mazie un vidējie uzņēmumi, kas minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, var ziņot saskaņā ar 19.c pantā minētajiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kuri attiecas uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

6. Uzskata, ka uzņēmumi, kas atbilst 1.–4. punktā noteiktajām prasībām, ir izpildījuši 19. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto prasību.

7. Uzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums, atbrīvo no 1.–4. punktā paredzētajiem pienākumiem, ja minētais uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kas ir sagatavots saskaņā ar 29. un 29.a pantu. Uzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, arī atbrīvo no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, ja šis uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā un ja šis konsolidētais vadības ziņojums ir sagatavots tādā veidā, ko saskaņā ar attiecīgajiem īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti

atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK*[6] 23. panta 4. punkta i) apakšpunktam, var uzskatīt par līdzvērtīgu tam veidam, kādu paredz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti, kas minēti šīs direktīvas 19.b pantā.

Mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu, kas minēts pirmajā daļā, publicē saskaņā ar 30. pantu tādā veidā, kā to nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kura regulē tāda uzņēmuma darbību, kas ir atbrīvots no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem.

Dalībvalsts, kura regulē tāda uzņēmuma darbību, kas ir atbrīvots no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, var pieprasīt, lai šā punkta pirmajā daļā minētais konsolidētais vadības ziņojums tiktu publicēts dalībvalsts oficiālajā valodā vai starptautiskajā finanšu nozarē ierastā valodā un lai jebkurš nepieciešamais tulkojums šajās valodās būtu apstiprināts tulkojums.

No 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem atbrīvota uzņēmuma vadības ziņojumā tiek iekļauta visa šāda informācija:

a) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kas sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar 29. un 29.a pantu vai tādā veidā, ko atbilstīgi īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta i) apakšpunktu, var uzskatīt par līdzvērtīgu tam veidam, kas tiek prasīts 19.b pantā minētajos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos;

b) norāde, ka uzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1.–4. punktā.

---

*[6] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).";

4) direktīvā iekļauj šādu 19.b, 19.c un 19.d pantu:

"19.b pants

Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu, lai noteiktu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus. Šajos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz saskaņā ar 19.a un 29.a pantu, un attiecīgā gadījumā norāda struktūru, kādā šī informācija jāpaziņo. Jo īpaši:

a) Komisija līdz 2022. gada 31. oktobrim pieņem deleģētos aktus, norādot, kāda informācija uzņēmumiem jāpaziņo saskaņā ar 19.a panta 1. un 2. punktu, un vismaz norādot informāciju, kas atbilst finanšu tirgus dalībnieku vajadzībām, ievērojot informācijas atklāšanas pienākumus, kas paredzēti Regulā (ES) 2019/2088.

b) Komisija līdz 2023. gada 31. oktobrim pieņem deleģētos aktus, norādot:

i) vajadzības gadījumā papildu informāciju, kas uzņēmumiem jāpaziņo par 19.a panta 2. punktā uzskaitītajiem ilgtspējas jautājumiem un ziņojumu sniegšanas jomām;

ii) informāciju, kas uzņēmumiem jāpaziņo un kas ir specifiska nozarei, kurā tie darbojas.

Komisija vismaz reizi trijos gados, skaitot no piemērošanas dienas, pārskata visus deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (*EFRAG*) tehniskos ieteikumus, un vajadzības gadījumā groza šos deleģētos aktus, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas, tostarp izmaiņas starptautiskajos standartos.

2. Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos, kas minēti 1. punktā, tiek prasīts, lai paziņojamā informācija būtu saprotama, relevanta, reprezentatīva, pārbaudāma, salīdzināma un ticami sniegta.

Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos, ņemot vērā konkrētā standarta priekšmetu:

a) norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par vides faktoriem, tostarp informāciju par:

i) klimata pārmaiņu mazināšanu;

ii) pielāgošanos klimata pārmaiņām;

iii) ūdens un jūras resursiem;

iv) resursu izmantošanu un aprites ekonomiku;

v) piesārņojumu;

vi) bioloģisko daudzveidību un ekosistēmām;

b) norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par sociālajiem faktoriem, tostarp informāciju par:

i) vienādām iespējām visiem, tostarp par dzimumu līdztiesību un vienādu darba samaksu par vienādu darbu, apmācībām un prasmju attīstību, kā arī cilvēku ar invaliditāti nodarbināšanu un iekļaušanu;

ii) darba apstākļiem, tostarp drošu un pielāgojamu nodarbinātību, algām, sociālo dialogu, koplīgumu slēgšanu un darbinieku iesaisti, darba un privātās dzīves līdzsvaru un veselīgu, drošu un labi pielāgotu darba vidi;

iii) to cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas principu un standartu ievērošanu, kas noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās galvenajās ANO cilvēktiesību konvencijās, Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, SDO pamatkonvencijās un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

c) norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par pārvaldības faktoriem, tostarp informāciju par:

i) uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu, tostarp attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem, un to sastāvu;

ii) darījumdarbības ētiku un korporatīvo kultūru, tostarp korupcijas un kukuļošanas apkarošanu;

iii) uzņēmuma politisko iesaisti, tostarp lobēšanas darbībām;

iv) attiecību ar darījumdarbības partneriem pārvaldību un kvalitāti, tostarp maksājumu praksi;

v) uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām, tostarp saistībā ar uzņēmuma ziņojumu sniegšanas procesu.

3. Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 1. punktu, Komisija ņem vērā:

a) globālo standartu noteikšanas iniciatīvu darbu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas jomā un esošos standartus un sistēmas dabas kapitāla uzskaitei, atbildīgai darījumdarbībai, korporatīvai sociālajai atbildībai un ilgtspējīgai attīstībai;

b) informāciju, kas finanšu tirgus dalībniekiem jāņem vērā, pildot informācijas atklāšanas pienākumus, kas noteikti Regulā (ES) 2019/2088 un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar minēto regulu;

c) kritērijus, kas noteikti deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/852*[7];

d) informācijas atklāšanas prasības, kas piemērojamas etalonu administratoriem paziņojumā par etalonu un etalonu noteikšanas metodoloģijā, kā arī minimālos standartus ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgoto ES etalonu izveidei saskaņā ar Komisijas Deleģētajām regulām (ES) 2020/1816*[8], (ES) 2020/1817*[9] un (ES) 2020/1818*[10];

e) informāciju, kas norādīta īstenošanas aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013*[11] 434.a pantu;

f) Komisijas Ieteikumu 2013/179/ES*[12];

g) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK*[13];

h) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009*[14].

---

*[7] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

*[8] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).

*[9] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).

*[10] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).

*[11] Komisijas Īstenošanas regula, ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz to, kā iestādes publisko informāciju, kura minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 astotās daļas II un III sadaļā (C(2021)1595).

*[12] Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

*[13] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

*[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

19.c pants

Ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti MVU

Komisija saskaņā ar 49. pantu pieņem deleģētos aktus, lai nodrošinātu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartus, kas ir samērīgi ar mazo un vidējo uzņēmumu spējām un īpašībām. Šajos ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos norāda, kuru 19.a un 29.a pantā minēto informāciju sniedz mazie un vidējie uzņēmumi, kas minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Tajos ņem vērā 19.b panta 2. un 3. punktā izklāstītos kritērijus. Attiecīgā gadījumā tajos norāda arī struktūru, kādā minēto informāciju sniedz.

Komisija pieņem šos deleģētos aktus līdz 2023. gada 31. oktobrim.

19.d pants

Vienotais elektroniskais ziņošanas formāts

1. Uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a pants, sagatavo savus finanšu pārskatus un vadības ziņojumus vienotā elektroniskā ziņošanas formātā saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815*[15] 3. pantu, kā arī iezīmē sniegtos ziņojumus par ilgtspēju, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā prasīto atklāto informāciju, saskaņā ar minēto deleģēto regulu.

2. Uzņēmumi, uz kuriem attiecas 29.a pants, sagatavo savus konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidētos vadības ziņojumus vienotā elektroniskā ziņošanas formātā saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2019/815 3. pantu, kā arī iezīmē sniegtos ziņojumus par ilgtspēju, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā prasīto atklāto informāciju.

---

*[15] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).";

5) direktīvas 20. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"g) apraksts par īstenoto daudzveidības rīcībpolitiku attiecībā uz uzņēmuma administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām saistībā ar dzimumu un tādiem citiem aspektiem kā, piemēram, vecums vai izglītība un profesionālā pieredze, par šīs daudzveidības rīcībpolitikas mērķiem, veidu, kā to īsteno, un rezultātiem ziņojumu sniegšanas periodā. Ja šāda rīcībpolitika netiek īstenota, paziņojumā sniedz paskaidrojumu par šādas rīcībpolitikas neesību.";

b) punktam pievieno šādu daļu:

"Uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a pants, var izpildīt pienākumu, kas noteikts punkta pirmās daļas c), f) un g) apakšpunktā, ja tie savos ilgtspējas ziņojumos iekļauj minētajos apakšpunktos prasīto informāciju.";

6) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus un lielākas uzņēmumu vienības konsolidētos vadības ziņojumus sagatavo minētās vienības mātesuzņēmums saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura regulē minētā mātesuzņēmuma darbību, un saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;";

b) panta 8. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā noteiktās prasības,";

c) panta 8. punkta b) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

"iii) veidā, kas līdzvērtīgs veidam, kā tiek sagatavoti konsolidētie finanšu pārskati un konsolidētie vadības ziņojumi saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai";

7) direktīvas 29.a pantu aizstāj ar šādu:

"29.a pants

Konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšana

1. Lielas grupas mātesuzņēmumi konsolidētā vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu grupas ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē grupas attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, jo īpaši ir šāda:

a) grupas darījumdarbības modeļa un stratēģijas īss apraksts, tostarp:

i) grupas darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;

ii) grupas iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;

iii) grupas plāni, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tās darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilšanas ierobežošanu līdz 1,5 °C saskaņā ar Parīzes nolīgumu;

iv) tas, kā grupas darījumdarbības modelī un stratēģijā tiek ņemtas vērā grupas ieinteresēto personu intereses un grupas ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;

v) tas, kā grupas stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

b) apraksts par mērķrādītājiem, kas saistīti ar grupas izvirzītajiem ilgtspējas jautājumiem, un par grupas paveikto virzībā uz šo mērķrādītāju sasniegšanu;

c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

d) apraksts par grupas politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;

e) apraksts par:

i) pienācīgas rūpības procesu, kas īstenots attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar grupas vērtību ķēdi, tostarp tās pašas darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi;

iii) jebkuru veikto darbību, ar ko novērš, mazina vai labo faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šīs darbības rezultātiem;

f) apraksts par grupu apdraudošajiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp par galvenajām jomām, kur grupa ir atkarīga no šādiem faktoriem, un par to, kā grupa minētos riskus pārvalda;

g) rādītāji, kas attiecas uz a)–f) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Mātesuzņēmumi atklāj arī informāciju par nemateriālajiem aktīviem, tostarp informāciju par intelektuālo, cilvēku, sociālo un attiecību kapitālu.

Mātesuzņēmumi apraksta procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, kuru tie ir iekļāvuši konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar šo pantu.

3. Informācija, kas minēta 1. un 2. punktā, ietver uz nākotni vērstu informāciju un informāciju par iepriekšējiem darbības rezultātiem, kā arī kvalitatīvu un kvantitatīvu informāciju. Attiecīgā gadījumā šajā informācijā ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa laika periodus.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver informāciju par grupas vērtību ķēdi, tostarp tās pašas darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver arī atsauces un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar šīs direktīvas 29. pantu, un par summām, kas norādītas konsolidētajos gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām notiek sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši tiem valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu grupas komerciālajam stāvoklim, un ja šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un vispusīga priekšstata iegūšanu par grupas attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un tās darbības ietekmi.

4. Mātesuzņēmumi paziņo 1.–3. punktā minēto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas minēti 19.b pantā.

5. Atkāpjoties no 29.a panta 1.–4. punkta prasībām, mātesuzņēmumi, kas ir mazie un vidējie uzņēmumi, kuri minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, var ziņot saskaņā ar 19.c pantā minētajiem ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kuri attiecas uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

6. Uzskata, ka mātesuzņēmumi, kas atbilst 1.–4. punktā noteiktajām prasībām, ir izpildījuši 19. panta 1. punkta trešajā daļā, 19.a pantā un 29. pantā noteiktās prasības.

7. Mātesuzņēmumu, kas ir arī meitasuzņēmums, atbrīvo no 1.–4. punktā paredzētā pienākuma, ja minētais atbrīvotais mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti cita uzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kas ir sagatavots saskaņā ar 29. pantu un šo pantu. Mātesuzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, arī atbrīvo no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, ja šis uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā un ja šis konsolidētais vadības ziņojums ir sagatavots tādā veidā, ko saskaņā ar attiecīgajiem īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti atbilstīgi Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta

i) apakšpunktam, var uzskatīt par līdzvērtīgu tam veidam, kādu paredz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti, kas minēti šīs direktīvas 19.b pantā.

Mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu, kas minēts pirmajā daļā, publicē saskaņā ar 30. pantu tādā veidā, kā to nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kura regulē tāda mātesuzņēmuma darbību, kas ir atbrīvots no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem.

Dalībvalsts, kura regulē tāda mātesuzņēmuma darbību, kas ir atbrīvots no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, var pieprasīt, lai šā punkta pirmajā daļā minētais konsolidētais vadības ziņojums tiktu publicēts dalībvalsts oficiālajā valodā vai starptautiskajā finanšu nozarē ierastā valodā un lai jebkurš nepieciešamais tulkojums šajās valodās būtu apstiprināts tulkojums.

Mātesuzņēmuma, kas ir atbrīvots no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, konsolidētajā vadības ziņojumā tiek iekļauta visa šāda informācija:

a) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kas sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar 29. pantu un šo pantu vai tādā veidā, ko atbilstīgi attiecīgiem īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta i) apakšpunktu, var uzskatīt par līdzvērtīgu tam veidam, kas tiek prasīts ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartos, kas pieņemti saskaņā ar 19.b pantu;

b) norāde, ka uzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1.–4. punktā.”;

8) direktīvas 30. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi pamatotā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus pēc bilances datuma, publicē pienācīgi apstiprinātus gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumu attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 19.d pantā paredzētajā formātā kopā ar atzinumiem un paziņojumu, kuru iesniedzis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas minēts šīs direktīvas 34. pantā, saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132*[16] 3. nodaļai.

Ja neatkarīgs nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz 34. panta 1. punkta aa) apakšpunktā minēto atzinumu, šo atzinumu publicē kopā ar pirmajā daļā minētajiem ziņojumiem.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, ja ir viegli īstenojama iespēja pēc pieprasījuma saņemt ikviena šāda ziņojuma vai kādas tā daļas kopiju par cenu, kas nav lielāka par tās administratīvajām izmaksām.

Trešajā daļā noteikto atbrīvojumu nepiemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 19.a un 29.a pants.”;

---

*[16] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

b) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības ziņojumi, kas satur ilgtspējas ziņojumus, kurus sagatavojuši uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a un 29.a pants, uzreiz pēc to publicēšanas tiek darīti pieejami arī attiecīgajai oficiāli noteiktajai sistēmai, kas minēta Direktīvas 2004/109/EK 21. panta 2. punktā.

Ja uzņēmumam, kas sagatavo vadības ziņojumu, nepiemēro Direktīvu 2004/109/EK, attiecīgajai oficiāli noteiktajai sistēmai jābūt vienai no oficiāli noteiktajām sistēmām dalībvalstī, kurā atrodas attiecīgā uzņēmuma juridiskā adrese.”;

9) direktīvas 33. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kuri darbojas saskaņā ar kompetenci, kas viņiem piešķirta ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīvi atbildīgi par to, lai tiktu sagatavoti un publicēti turpmāk minētie dokumenti atbilstīgi šīs direktīvas prasībām un attiecīgā gadījumā — starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, Deleģēto regulu 2019/815, ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas minēti šīs direktīvas 19.b pantā, un šīs direktīvas 19.d panta prasībām:

a) gada finanšu pārskati, vadības ziņojums un paziņojums par korporatīvo pārvaldību, ja tas tiek sniegts atsevišķi;

b) konsolidētie finanšu pārskati, konsolidētie vadības ziņojumi un konsolidētie paziņojumi par korporatīvo pārvaldību, ja tie tiek sniegti atsevišķi.”;

10) direktīvas 34. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) vai vadības ziņojums ir sagatavots saskaņā ar piemērojamām juridiskām prasībām, izņemot 19.a pantā noteiktās prasības par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu;”;

ii) punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

“aa) attiecīgā gadījumā sniedz atzinumu, kas balstīts uz ierobežotu nodrošinājuma garantiju, par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas atbilstību šīs direktīvas prasībām, tostarp par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas atbilstību ziņojumu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar 19.b pantu, par procesu, ko uzņēmums veic, lai identificētu informāciju, kura paziņota saskaņā ar minētajiem ziņojumu sniegšanas standartiem, un par atbilstību prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņojumus saskaņā ar 19.d pantu, kā arī attiecībā uz atbilstību Regulas (ES) 2020/852 8. panta ziņojumu sniegšanas prasībām.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis var atļaut neatkarīgam nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējam sniegt 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, ja uz šo pakalpojumu sniedzēju attiecas prasības, kas atbilst Direktīvā 2006/43/EK izklāstītajām prasībām attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, kā noteikts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta r) apakšpunktā.”;

11) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 46. panta 2. punktā, 19.b pantā un 19.c pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 46. panta 2. punktā, 19.b pantā un 19.c pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

b) pantā iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a. Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 19.b un 19.c pantu, Komisija ņem vērā *EFRAG* tehniskos ieteikumus, ja šie ieteikumi ir izstrādāti, piemērojot pareizu un pienācīgu procesu, sabiedrības pārraudzību un pārredzamību, kā arī izmantojot attiecīgu ieinteresēto personu zinātību, un ja tiem ir pievienota izmaksu un ieguvumu analīze, kas ietver analīzi par šo tehnisko ieteikumu ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem.

Pirms 19.b un 19.c pantā minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, apspriežas par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem.

Komisija pieprasa Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes atzinumu par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem, jo īpaši attiecībā uz to atbilstību Regulai (ES) 2019/2088 un tās deleģētajiem aktiem. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde savu atzinumu sniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums.

Pirms 19.b un 19.c pantā minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem apspriežas arī ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi, Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 20. pantu. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 1. panta 2. punktu, 3. panta 13. punktu, 46. panta 2. punktu, 19.b pantu un 19.c pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.";

12) direktīvas 51. pantu aizstāj ar šādu:

"51. pants

Sankcijas

1. Neskarot 2. punktu, dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Noteiktās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

2. Ja tiek pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē 19.a, 19.d un 29.a pantu, dalībvalstis paredz vismaz šādus administratīvos pasākumus un sankcijas:

a) publisku paziņojumu, kurā norādīta atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;

b) rīkojumu, saskaņā ar kuru atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai jāpārtrauc sava rīcība, kas veido pārkāpumu, un jāatturas atkārtoti veikt šādu rīcību;

c) administratīvus naudas sodus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot 2. punktā minēto sodu, administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un līmeni, tiek ņemti vērā visi attiecīgie apstākļi, tostarp:

a) pārkāpuma smagums un ilgums;

b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpe;

c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālās spējas;

d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgums, ciktāl šādu peļņu vai zaudējumus var noteikt;

e) pārkāpuma dēļ trešām personām nodarītie zaudējumi, ciktāl tos var noteikt;

f) līmenis, kādā atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;

g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītie pārkāpumi."

2. pants
Grozījumi Direktīvā 2004/109/EK

Direktīvu 2004/109/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu r) apakšpunktu:

"r) "ilgtspējas ziņojumu sniegšana" ir ilgtspējas ziņojumu sniegšana, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES*[18] 2. panta 18. punktā.";

---

*[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

2) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ziņojumus, ko sagatavojušas emitenta atbildīgās personas, kuru vārdus un ieņemamos amatus skaidri norāda, par to, ka atbilstīgi minēto personu rīcībā esošajai informācijai finanšu pārskati ir sagatavoti saskaņā ar grāmatvedības standartu attiecīgo kopumu un sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli, peļņu un zaudējumiem un vadības ziņojums ietver skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu darījumdarbības attīstību kopumā un tās rezultātiem, kā arī to stāvokli kopā ar to būtisko risku un nenoteiktību aprakstu, ar ko tie sastopas, un attiecīgā gadījumā ka tas ir sagatavots saskaņā ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kuri minēti Direktīvas 2013/34/ES 19.b pantā.";

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"4. Finanšu pārskatu revīziju veic saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. pantu un Direktīvas 2006/43/EK 28. pantu.

Revīzijas ziņojumu, ko parakstījusi persona vai personas, kas ir atbildīgas par Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. un 2. punktā izklāstītā darba veikšanu, pilnībā atklāj sabiedrībai kopā ar gada finanšu pārskatu.

5. Vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19. un 19.a pantu, 19.d panta 1. punktu un 20. pantu, ja to sagatavo šajos noteikumos minētie uzņēmumi.

Ja konsolidētie pārskati ir jāsagatavo emitentam, konsolidēto vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.d panta 2. punktu, 29. un 29.a pantu, ja to sagatavo šajos noteikumos minētie uzņēmumi.";

3) direktīvas 23. panta 4. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus par to grāmatvedības standartu un Direktīvas 2013/34/ES 19.b pantā minēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus trešo valstu emitenti izmanto saskaņā ar 30. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja Komisija nolemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti vai ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus grāmatvedības standartus atbilstīga pārejas perioda laikā.

Saistībā ar trešo daļu Komisija ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus, pieņem arī pasākumus, kuru mērķis ir izstrādāt tādus vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartiem, kas piemērojami emitentiem vairāk nekā vienā valstī.";

4) direktīvā iekļauj šādu 28.d pantu:

"28.d pants

EVTI pamatnostādnes

Pēc apspriešanās ar Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru EVTI saskaņā ar Regulas 1095/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas pārraudzību, ko veic valstu kompetentās iestādes."

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/43/EK

Direktīvu 2006/43/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

"1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus attiecībā uz gada un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju un gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, ja to veic obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.";

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. "obligātais revidents" ir fiziska persona, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijām;

3. "revīzijas uzņēmums" ir tāda juridiska persona vai jebkura cita struktūra neatkarīgi no tās juridiskās formas, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijām;";

b) pantam pievieno šādu 21. un 22. punktu:

"21. "ilgtspējas ziņojumu sniegšana" ir ilgtspējas ziņojumu sniegšana, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 18. punktā;

"22. "ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana" ir obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma sniegts atzinums saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktu un 34. panta 2. punktu.";

3) direktīvas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem:

"6. pants

Izglītības kvalifikācijas

Neskarot 11. pantu, fizisko personu var apstiprināt obligātās revīzijas veikšanai un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijām vienīgi tad, ja attiecīgā persona ir ieguvusi pirmsuniversitātes vai līdzvērtīga līmeņa izglītību, pabeigusi teorētisko nodarbību kursu, pabeigusi praktisko apmācību un nokārtojusi attiecīgās dalībvalsts organizētu vai atzītu profesionālās kompetences pārbaudījumu universitātes gala pārbaudījumu vai līdzvērtīgā līmenī.

Kompetentās iestādes, kas minētas 32. pantā, sadarbojas savā starpā nolūkā sasniegt šajā pantā izklāstīto prasību konverģenci. Sākot šādu sadarbību, minētās kompetentās iestādes ņem vērā sasniegumus revīzijas jomā un revidenta profesijā un jo īpaši šajā profesijā jau panākto konverģenci. Tās sadarbojas ar Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (*CEAOB*) un kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantā, ciktāl šāda konverģence ir saistīta ar obligāto revīziju un ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrām.

7. pants

Profesionālās kompetences pārbaudījums

Profesionālās kompetences pārbaudījums, kas minēts 6. pantā, apliecina nepieciešamo teorētisko zināšanu līmeni jomās, kas saistītas ar obligāto revīziju un ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, kā arī spēju šīs zināšanas izmantot praksē. Vismaz daļēji šis pārbaudījums notiek rakstveidā.";

4) direktīvas 8. panta 1. punktu groza šādi:

a) punktā iekļauj šādu bb) apakšpunktu:

"bb) juridiskās prasības un standarti attiecībā uz gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sagatavošanu;";

b) punktā iekļauj šādu cc) apakšpunktu:

"cc) ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standarti;";

c) punktā iekļauj šādu dd) apakšpunktu:

"dd) ilgtspējas analīze;";

d) punktā iekļauj šādu ff) apakšpunktu:

"ff) pienācīgas rūpības procesi, kas īstenoti attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;";

e) punktā iekļauj šādu ii) apakšpunktu:

"ii) ilgtspējas nodrošināšanas standarti, kā minēts 26.a pantā;";

f) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) juridiskās prasības un profesionālie standarti attiecībā uz obligāto revīziju, ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu un obligātajiem revidentiem;";

5) direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Lai nodrošinātu spēju teorētiskās zināšanas izmantot praksē (pārbaude, kas iekļauta pārbaudījumā), praktikantam jāpabeidz vismaz trīs gadu praktiskā apmācība, tostarp tādās jomās kā gada finanšu pārskatu revīzija, konsolidēto finanšu pārskatu vai līdzīgu finanšu pārskatu revīzija un gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana. Vismaz divām trešdaļām no šādas praktiskās apmācības jābūt pabeigtām tāda obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma vadībā, kurš ir apstiprināts kādā dalībvalstī.";

6) direktīvas 11. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) piecpadsmit gadus ilga profesionālās darbības pieredze, kas ļāvusi iegūt pietiekamu pieredzi finanšu, tiesību, grāmatvedības un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas jomā, un ka tā ir nokārtojusi 7. pantā minēto profesionālās kompetences pārbaudījumu; vai";

7) direktīvas 14. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Zināšanu pārbaudi veic kādā no valodām, kuras pieļauj attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī piemērojamie noteikumi par valodu. Tā ietver vienīgi obligātā revidenta pietiekamas zināšanas par attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts normatīvajiem aktiem, ciktāl tie attiecas uz obligātajām revīzijām un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijām.";

8) direktīvā iekļauj šādu 14.a pantu:

"14.a pants

Obligātie revidenti, kas apstiprināti vai atzīti pirms 2023. gada 1. janvāra

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajiem revidentiem, kuri apstiprināti vai atzīti obligāto revīziju veikšanai pirms 2023. gada 1. janvāra, nepiemēro šīs direktīvas 6., 7., 10., 11. un 14. panta prasības.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms 2023. gada 1. janvāra jau apstiprinātie obligātie revidenti iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņojumu sniegšanu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, pamatojoties uz tālākizglītības prasību, kas noteikta 13. pantā.";

9) direktīvas 24.b pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad obligāto revīziju un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu veic revīzijas uzņēmums, šis revīzijas uzņēmums ieceļ vismaz vienu galveno revīzijas partneri. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) revīzijas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Revīzijas kvalitātes nodrošināšana, neatkarība un kompetence ir galvenie kritēriji, pēc kuriem revīzijas uzņēmums ieceļ galveno(-os) revīzijas partneri(-us). Galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) ir aktīvi iesaistīts(-i) obligātās revīzijas veikšanā un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā.";

b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a. Veicot ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, obligātais revidents velta šai garantijai pietiekamu laiku un piesaista pietiekamus resursus, kas ļauj tam pienācīgi veikt savu darbu.";

c) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) maksas par obligāto revīziju, par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu un maksas par citiem pakalpojumiem jebkurā finanšu gadā.";

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido revīzijas lietu par katru obligāto revīziju. Attiecīgā gadījumā revīzijas lietā iekļauj arī informāciju, kas saistīta ar ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.";

10) direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

"25. pants

Revīzijas maksas

Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv atbilstoši noteikumi, kas paredz, ka obligāto revīziju un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas maksas:

a) neietekmē vai nenosaka revidētajai struktūrai sniegtie papildu pakalpojumi;

b) nevar iespaidot nekādi nosacījumi.";

11) direktīvā iekļauj šādu 25.b pantu:

“25.b pants

Profesionālā ētika, neatkarība, objektivitāte, konfidencialitāte un dienesta noslēpums attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu

Šīs direktīvas 21.–24.a panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.”;

12) direktīvā iekļauj šādu 26.a pantu:

“26.a pants

Nodrošināšanas standarti ilgtspējas ziņojumu sniegšanai

1. Dalībvalstis nosaka, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi nodrošina ilgtspējas ziņojumu sniegšanu atbilstīgi nodrošināšanas standartiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 2. punktu.

Dalībvalstis piemēro valsts nodrošināšanas standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi nodrošināšanas standartu, kas reglamentē to pašu jomu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai nodrošināšanas procedūras vai prasības vismaz trīs mēnešus pirms to stāšanās spēkā.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 48.a pantu ar deleģētajiem aktiem pieņemt 1. punktā minētos nodrošināšanas standartus ar mērķi izveidot procedūras, kuras revidents izmanto, lai izdarītu secinājumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, tostarp par garantijas plānošanu, riska ņemšanu vērā un reakciju uz riskiem, kā arī par to, kāda veida secinājumi ir iekļaujami revīzijas ziņojumā.

Komisija var pieņemt nodrošināšanas standartus tikai tad, ja tie:

a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā un ir pārredzami;

b) veicina augstu ticamības un kvalitātes līmeni gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanā;

c) atbilst Savienības sabiedrības interesēm.

3. Ja Komisija pieņem pamatotas nodrošināšanas standartus, Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minētais atzinums jābalsta uz pamatotu nodrošinājuma garantiju.”;

13) direktīvā iekļauj šādu 27.a pantu:

“27.a pants

Konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana

Šīs direktīvas 27. panta prasības attiecībā uz konsolidēto finanšu pārskatu revīziju *mutatis mutandis* attiecas arī uz konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.”;

14) direktīvas 28. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) revīzijas ziņojumā iekļauj obligātās revīzijas un attiecīgā gadījumā arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas rezultātus. Ziņojumu sagatavo saskaņā ar to revīzijas standartu prasībām, kurus pieņēmusi Savienība vai attiecīgā

dalībvalsts, kā minēts 26. pantā, un to nodrošināšanas standartu prasībām, kurus pieņēmusi Komisija vai attiecīgā dalībvalsts, kā minēts 26.a pantā.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

"aa) raksturo gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, kā arī datumu un periodu, uz kuru tie attiecas; un identificē ilgtspējas ziņojumu sniegšanas sistēmu, kas izmantota to sagatavošanā;";

ii) punktā iekļauj šādu bb) apakšpunktu:

"bb) iekļauj ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas jomas aprakstu, kurā identificē vismaz nodrošināšanas standartus, saskaņā ar kuriem tika nodrošināta ilgtspējas ziņojumu sniegšana;";

c) panta 2. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) attiecīgā gadījumā iekļauj atzinumus un paziņojumu, kuru pamatā ir revīzijas gaitā veiktais darbs, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrajā daļā;";

d) panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas prasības attiecībā uz obligāto revīziju piemēro arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanai.";

e) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Revīzijas ziņojumu paraksta un datē obligātais revidents. Gadījumos, kad obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu veic revīzijas uzņēmums, revīzijas ziņojumu paraksta vismaz obligātais(-ie) revidents(-i), kas obligāto revīziju un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu veic revīzijas uzņēmuma vārdā. Ja vienlaikus ir iesaistīts vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, revīzijas ziņojumu paraksta visi obligātie revidenti vai vismaz tie obligātie revidenti, kas veic obligāto revīziju un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu katra revīzijas uzņēmuma vārdā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šāds(-i) paraksts(-i) nav jāizpauž atklātībai, ja minētā datu izpaušana var nenovēršami un nopietni apdraudēt kādas personas drošību.";

f) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma ziņojums par konsolidētajiem finanšu pārskatiem un attiecīgā gadījumā par konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanu atbilst 1.–4. punktā noteiktajām prasībām. Ziņojot par vadības ziņojuma un finanšu pārskatu atbilstību, kā noteikts 2. punkta e) apakšpunktā, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ņem vērā konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu. Ja konsolidētajiem finanšu pārskatiem ir pievienoti mātesuzņēmuma gada finanšu pārskati, šajā pantā paredzētos obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu ziņojumus var apvienot.";

15) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) personām, kas veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā, kā arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā un ilgtspējas ziņojumu sniegšanā, turklāt tās ir saņēmušas īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;";

b) panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek, pamatojoties uz riska analīzi, kā arī tad, ja obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic obligātās revīzijas, kā noteikts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā sniedz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošinājuma garantijas, vismaz reizi sešos gados;";

c) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) pārbaužu veicējiem ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā, kā arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanā un ilgtspējas ziņojumu sniegšanā, turklāt tie ir saņēmuši īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;";

16) direktīvā iekļauj šādu 30.g pantu:

"30.g pants

Izmeklēšanas un sankcijas attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu

Šīs direktīvas 30.–30.f panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.";

17) direktīvā iekļauj šādu 36.a pantu:

"36.a pants

Sabiedrības pārraudzība un normatīvie pasākumi starp dalībvalstīm attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu

Šīs direktīvas 32., 33., 34. un 36. panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju *mutatis mutandis* attiecas uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.";

18) direktīvā iekļauj šādu 38.a pantu:

"38.a pants

Iecelšana un atstādināšana attiecībā uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu

Šīs direktīvas 37. un 38. panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju attiecas arī uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu.";

19) direktīvas 39. panta 6. punkta a)–e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) informē revidētās vienības administratīvo vai uzraudzības struktūru par obligātās revīzijas rezultātiem un par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas rezultātiem un izskaidro, kā obligātā revīzija un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšana ir veicinājusi finanšu pārskatu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā;

b) uzrauga finanšu pārskatu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas procesu, tostarp digitālās ziņošanas procesu, kas minēts 19.d punktā, un procesu, kuru uzņēmums īsteno, lai identificētu paziņoto informāciju saskaņā ar standartiem, kas pieņemti

atbilstīgi Direktīvas 2013/34/ES 19.b pantam, un sniedz ieteikumus vai priekšlikumus to integritātes nodrošināšanai;

c) uzrauga uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles un riska pārvaldības sistēmu (un attiecīgā gadījumā arī iekšējās revīzijas) efektivitāti attiecībā uz revidējamās vienības finanšu pārskatu un ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tostarp tās digitālo ziņojumu sniegšanu, kā minēts 19.d pantā, neskarot minētās vienības neatkarību;

d) uzrauga gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju un gada un konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu, jo īpaši tās darbības rādītājus, ņemot vērā jebkurus kompetentās iestādes konstatējumus un secinājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 26. panta 6. punktu;

e) pārbauda un uzrauga obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu neatkarību saskaņā ar šīs direktīvas 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b un 25.b pantu un Regulas (ES) Nr. 537/2014 6. pantu un jo īpaši to, cik piemēroti ir revidētajai vienībai saskaņā ar minētās regulas 5. pantu sniegtie ar revīziju nesaistītie pakalpojumi;";

20) direktīvas 45. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 15., 16. un 17. pantu reģistrē ikvienu trešās valsts revidentu un revīzijas struktūru, ja minētais trešās valsts revidents vai revīzijas struktūra sniedz revīzijas ziņojumu par tāda uzņēmuma gada vai konsolidēto finanšu pārskatu un attiecīgā gadījumā gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, kurš reģistrēts ārpus Savienības un kura pārvedamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū minētajā dalībvalstī Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē, izņemot gadījumus, kad attiecīgais uzņēmums emitē vienīgi neapmaksātus parāda vērtspapīrus, uz kuriem attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

a) tos ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK*[19] 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē pirms 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas datumā ir vismaz 50 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, emisijas datumā ir līdzvērtīga vismaz 50 000 EUR;

b) tos ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē no 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas datumā ir vismaz 100 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, emisijas datumā ir līdzvērtīga vismaz 100 000 EUR.";

b) panta 5. punktā iekļauj šādu dd) apakšpunktu:

"dd) 1. punktā minēto gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu veic saskaņā ar nodrošināšanas standartiem, kā minēts 26.a pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b, 25. un 25.b pantā noteiktajām prasībām;";

c) panta 5.a punktu aizstāj ar šādu:

"5.a. Dalībvalsts var reģistrēt tikai tādu trešās valsts revidentu, kurš atbilst 5. punkta c), d), dd) un e) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

*[19] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).";

21) direktīvas 48.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Pilnvaras pieņemt 26.a panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 26. panta 3. punktā, 26.a panta 2. punktā, 45. panta 6. punktā, 46. panta 2. punktā un 47. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Saskaņā ar 26. panta 3. punktu, 26.a panta 2. punktu, 45. panta 6. punktu, 46. panta 2. punktu un 47. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

4. pants
Grozījumi Regulā (ES) Nr. 537/2014

Regulu (ES) Nr. 537/2014 groza šādi:

22) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrā, vai jebkurš dalībnieks tīklā, pie kura obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pieder, nevar tieši vai netieši sniegt revidētajai struktūrai, tās mātesuzņēmumam vai tās kontrolētajiem uzņēmumiem Savienībā ar revīziju nesaistītus aizliegtus pakalpojumus:

a) laikposmā no revidējamā laikposma sākuma līdz revīzijas ziņojuma izdošanai;

b) finanšu gadā, kas ir tieši pirms a) apakšpunktā minētā laikposma, attiecībā uz otrās daļas e) apakšpunktā uzskaitītajiem pakalpojumiem.";

ii) punkta otrajā daļā pievieno šādu l) apakšpunktu:

"l) konsultāciju pakalpojumi ilgtspējas ziņojumu sniegšanas sagatavošanai, ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums nodrošina ilgtspējas ziņojumu sniegšanu.";

b) pantam pievieno šādu 6. punktu:

"6. Attiecīgā gadījumā šā panta 4. un 5. punkta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju piemēro arī ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanai.";

23) regulas 14. panta b) punktu aizstāj ar šādu:

"b) ieņēmumi no pakalpojumiem, kas nav revīzijas pakalpojumi, izņemot tos, kuri minēti 5. panta 1. punktā, kā prasīts Savienības vai valsts tiesību aktos, norādot ieņēmumus no ilgtspējas ziņojumu sniegšanas nodrošināšanas;".

5. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2022. gada 1. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1.–3. panta prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis paredz, ka pirmajā daļā minētos noteikumus piemēro finanšu gadiem, kas sākas 2023. gada 1. janvārī vai vēlāk.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants
Direktīvas 4. panta piemērošanas datums

Šīs direktīvas 4. pantu piemēro finanšu gadiem, kas sākas 2023. gada 1. janvārī vai vēlāk.

7. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

.

8. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm. Tomēr 4. pants uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*